

GLASNIK

— ZDRAVSTVENOG VELEUČILIŠTA U ZAGREBU —

BROJ 4. | GODINA II. | ZAGREB | PROSINAC 2017.

GLASNIK ZDRAVSTVENOG VELEUČILIŠTA U ZAGREBU

ADRESA

Zdravstveno veleučilište
Mlinarska cesta 38
www.zvu.hr
e-mail: zvu@zvu.hr

ZA IZDAVAČA

Krešimir Rotim

GLAVNA UREDNICA

Jadranka Pavić

UREDNIŠTVO

Jasna Bošnir
Ivana Crnković
Andrija Čop
Snježana Čukljek
Ivica Kostrec
Ivan Markotić
Ana Mojsović Ćuić
Dalibor Perković
Zrinka Pukljak Iričanin
Biserka Sedić
Dubravka Šimunović

STUDENTI UREDNICI

Ela Canjuga
Ana Drežnjak
Silvija Dumić
Alen Đuroković
Valentina Horvat
Matea Ljubas
Josipa Kubica Oračić
Iva Marinović
Rebecca Sekur
Iva Supan
Dora Šušković Stipanović
Matea Žalac

LEKTURA

TEKSTURA obrt za lekturu i usluge u izdavaštvu

UPUTE SURADNICIMA

E-mail za dostavu materijala: glasnik@zvu.hr
Članci ne podliježu recenziji i za njih odgovara autor.

GRAFIČKO OBLIKOVANJE I PRIJELOM

studiog6h8

TISAK

Printera

Sadržaj

RIJEČ DEKANA

Ostanimo u vrhu konkurencije!	5
--	---

UVODNIK

Neumornost u skupljanju znanja i filantropiji	6
--	---

DOGAĐANJA I OBAVIJESTI

KRATKE VIJESTI

Svečana promocija u prosincu	7
------------------------------------	---

Kongres o sigurnosti i kvaliteti hrane	7
--	---

Sastanak s Predsjednicom Republike	7
--	---

Iznimna zainteresiranost za Masterclass tečaj: „Leadership u zdravstvu“	7
--	---

Kongres Futur Z uspješno priveden kraju	7
---	---

Sudjelovanje nastavnika ZVU-a na konferenciji 6 th International Scientific Conference – Contemporary Kinesiology	8
--	---

Desetljeće kostiju i zglobova 2010. – 2020.	8
--	---

Stručni skup „Nesreće djece i mladih – izazov 21. stoljeća“	9
--	---

Izveštaj sa Smotre sveučilišta u Zagrebu 2017.	9
---	---

Održan je znanstveni simpozij u Poliklinici „Srčana“ u Zagrebu „Muzikoterapija u kardiovaskularnoj rehabilitaciji“	10
--	----

Obilježen svjetski dan fizikalne terapije	10
---	----

23. GODIŠNJA GENERALNA SKUPŠTINA I KONFERENCIJA
ENO THE ORGANIZACIJE

Umrežena suradnja radnih terapeuta	11
---	----

Zapažena aktivnost nastavnika Katedre za zdravstvenu psihologiju	13
---	----

Vrijedan udžbenik za studente sveučilišnih i stručnih studija biomedicine i zdravstva	14
---	----

UZ OBILJEŽAVANJE 70 GODINA RADA CENTRA ZA
REHABILITACIJU ZAGREB – NASTAVNE BAZE STUDIJA
RADNE TERAPIJE I SESTRINSTVA

Status postignut ulaganjem u razvoj programa i brigu o korisnicima	16
---	----

Predstavljena knjiga – zbornik radova „Čovjek i smrt“	17
--	----

IZ ALUMNI KLUBA

Izabrano novo vodstvo Alumni kluba	18
--	----

Učlanite se u Alumni klub Zdravstvenog veleučilišta!	18
---	----

PARTNERSTVA I POSTIGNUĆA

Potpisan sporazum o suradnji između Centra za klinička istraživanja Sveučilišta Koc iz Istanbula i Centra za translacijska istraživanja Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu.	19
--	----

Nagrada studentima za rad i postignuća	19
--	----

Volja i rad ključ su uspjeha	20
---	----

RAZGOVOR S POVODOM

RAZGOVOR S DOC. DR. SC. SONJOM KALAUZ
UZ 10. GODIŠNJICU PRVIH DIPLOMIranih MEDICINSKIH
SESTARA I TEHNIČARA U HRVATSKOJ

Povijesni iskorak Zdravstvenog veleučilišta u vertikalni obrazovanja medicinskih sestara	22
---	----

SPECIJALISTIČKI DIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ MENADŽMENT
U SESTRINSTVU – 10 GODINA KASNIJE

Visoka razina znanja i korisnost u praksi	25
---	----

STUDENTSKI KUTAK

Važnost volontiranja za profesionalni i osobni rast	30
--	----

Pretvaraju namjere u djela	32
----------------------------------	----

Moja priča o volontiranju	32
---------------------------------	----

Davanje je primanje	33
---------------------------	----

„Svaki mi je put iznova čudesno“	34
--	----

„Kroz volontiranje sam naučila cijeniti život“	35
--	----

STEM stipendija – iznenađenje i nagrada za vrijedan rad	35
--	----

„Evo teta pričalica!“	36
-----------------------------	----

Studenti i profesori u zajedničkom usavršavanju	37
--	----

IZ SVIJETA STRUKE I ZNANOSTI

Simulator za starije osobe	38
---	----

Bogatstvo razmjene iskustava – iskustva iz stručne prakse Erasmus+	39
---	----

Kako radni terapeut pomaže osobama s generalnim anksioznim poremećajem?	41
--	----

ZVU U DRUŠTVU

Podrška Udruzi oboljelih od raka debelog crijeva	42
--	----

Hodom, pjesmom, plesom i ping-pongom protiv Parkinsona u zagrebačkom Maksimiru	42
Dan ružičaste vrpce	43
Zdravstveno veleučilište – partner programa D.E.P.Ra.	43

PROŠLOST ZA BUDUĆNOST

Svjetlost žrtve poginulih i nestalih hrvatskih branitelja	44
RAZGOVOR SA STUDENTICOM SESTRINSTVA NA ZDRAVSTVENOM VELEUČILIŠTU JOSIPOM KUBICA ORAČIĆ – KĆERKOM POGINULOG HRVATSKOG BRANITELJA	
Životno okruženje utjecalo je na izbor zanimanja	45

IZDAVAŠTVO

Objavljen prvi broj časopisa Croatian Nursing Journal	47
Knjige izdane u 2017. godini	47

NAJAVE

17. Konferenciju medicinskih sestara i tehničara i 3. konferenciju zdravstvenih profesija od 22. do 23. ožujka 2018. u Opatiji	48
3. Masterclass tečaj usavršavanja za zdravstvene djelatnike „Leadership u zdravstvu“ 22.02.2018. . . .	48

Ostanimo u vrhu konkurencije!

Prof. dr. sc. Krešimir Rotim, dekan

Analize završetkom određenog perioda, pa tako i godine, na neki način pozicioniraju instituciju i pojedinca, jer to je vrijeme kad se donose novi planovi na temelju ostvarenih rezultata proisteklih iz učinjenoga. Tako su i osvrtno na proteklu godinu rada Zdravstvenoga veleučilišta vidljivi rezultati nastavnika i studenata.

Od brojnih aktivnosti i postignuća studenata Zdravstvenog veleučilišta potrebno je naglasiti da je 56 studenata Zdravstvenog veleučilišta ostvarilo STEM stipendije koje dodjeljuje Ministarstvo znanosti i obrazovanja. Iz tog je razloga po broju dobivenih STEM stipendija iz područja biomedicine i zdravstva Zdravstveno veleučilište među vodećima, odnosno na trećem mjestu iza Medicinskog fakulteta i Farmaceutsko-biokemijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Nadalje, na nedavno održanom natjecanju iz njemačkog jezika koje je organiziralo Hrvatsko društvo učitelja i nastavnika njemačkog jezika studenti Zdravstvenog veleučilišta osvojili su prvo mjesto u kategoriji visokoškolskih ustanova.

Aktivnosti Zdravstvenog veleučilišta usmjerene su na edukaciju njegovih nastavnika, kao i na edukaciju zdravstvenih djelatnika u sustavu zdravstva, u čemu se svake godine nude novi programi. Osim već „tradicionalne“ konferencije medicinskih sestara i tehničara i konferencije zdravstvenih profesija koja se održava svake godine u Opatiji, ove je godine pokrenut tečaj stručnog usavršavanja – Masterclass tečaj pod nazivom „Leadership u zdravstvu“. Tečaj je namijenjen zdravstvenim djelatnicima u cilju pružanja sveobuhvatnog uvida u suvremene trendove rukovođenja u

zdravstvu. S obzirom na veliki interes, tečaj je održan do sada dva puta, no održat će se i treći put 22. veljače 2018. Nadalje, u cilju kontinuirane edukacije te znanstvenog i istraživačkog rada osnovan je Centar za klinička i translacijska istraživanja, koji će intenzivirati svoje aktivnosti sljedeće kalendarske godine.

Uz to, Zdravstveno veleučilište bilo je bogato i u izdavaštvu, jer dovoljno je napomenuti da su u protekloj godini objavljena četiri udžbenika, izašla su dva broja znanstveno-stručnog časopisa JAHS, dva broja Glasnika Zdravstvenog veleučilišta te prvi broj znanstveno-stručnog časopisa Croatian Nursing Journal, koji je ujedno prvi znanstveni časopis u Hrvatskoj koji pokriva granu sestrinstva.

Stoga, na putu prema izvrsnosti svi su dobrodošli, djelatnici i suradnici, a sve na dobrobit studenata i odgovora izazovima budućnosti.

Sa željama za sretnu i uspješnu novu godinu – kročimo dalje u zajedništvu i ostanimo u vrhu konkurencije u cilju stjecanja novih znanja na dobrobit našoj Hrvatskoj!

Prof. dr. sc. Krešimir Rotim
dekan

Neumornost u skupljanju znanja i filantropiji

dr. sc. Jadranka Pavić

Brojni suradnici, „stari i novi”, utkali su svoje priloge u *Glasnik* te na taj način pokazuju ne samo želju nego i realnost i smjernice Zdravstvenoga veleučilišta. Zacijelo je to poticaj i poziv da se okupljaju i šire koncentrični krugovi znanja i prakse.

Prilozi od kratkih vijesti o događanjima od početka jeseni do noviteta i postignuća isprepliću se i svjedoče o dinamičnoj i bogatoj radnoj jeseni na Zdravstvenom veleučilištu. Posebno su na ponos Zdravstvenome veleučilištu brojni uspjesi studenta koji pridonose prepoznatljivosti u akademskoj zajednici, a istodobno daju svoj doprinos društvu. Uz svoje obveze koje studenti imaju, i prilozi u *Glasniku* primjer su uključenosti u razne aktivnosti, počevši od sportskih, rekreativnih do humanitarnih i volonterskih, u kojima je posebno naglašen altruizam. Zapravo već i sam izbor zanimanja koja su usmjerena pomaganju drugima upućuje na to da je riječ o osobama koje su iznimno osjetljive na ranjive skupine ljudi. Upravo se iz redova studenata Zdravstvenog veleučilišta regrutiraju mladi ljudi koji su uključeni u brojne aktivnosti pomoći siromašnima, nemoćnima i bolesnima, ali i aktivnosti kojima je cilj osvješćivanje društva za probleme pojedinih skupina oboljelih te akcije promocije zdravlja i prevencije bolesti. Na neki način kroz priloge u *Glasniku*, posebno o studentskom humanitarnom radu, očituje se snažan filantropski duh.

Nadalje, već iz studentskih dana prepoznaju se oni studenti koji su usmjereni prema istraživanjima i osobnom razvoju na području struke i znanosti. Oni se uključuju kao aktivni sudionici s izlaganjima na raznim stručnim i znanstvenim skupovima te objavom stručnih radova kroz samostalni rad ili rad sa svojim profesorima.

Središnja je tema broja 10. godišnjica od kada su na Zdravstvenom veleučilištu diplomirale prve medicinske sestre u Hrvatskoj na diplomskom specijalističkom stručnom studiju Menadžment u sestrinstvu. To je povijesni iskorak kojim je otvoren put nizu važnih promjena u visokom obrazovanju i statusu završenih diplomanada u sustavu zdravstva. Ta se nit nastavila kroz otvaranje novih diplomskih studija na Zdravstvenom veleučilištu, što je važan doprinos kvaliteti pruženih usluga u zdravstvu.

Na tragu dosadašnjeg rada neka i dalje nit vodilja u novoj 2018. godini bude neumorna težnja za znanjem, kolegijalnost, zajedništvo, humanitarni rad i filantropija.

dr. sc. Jadranka Pavić
glavna urednica

KRATKE VIJESTI

Svečana promocija u prosincu

Dana 14. prosinca 2017. održana je svečana promocija studenata stručnih i specijalističkih diplomskih stručnih studija Zdravstvenog veleučilišta. Promocija je održana u Preporodnoj dvorani palače Narodnog doma u Zagrebu.

Kongres o sigurnosti i kvaliteti hrane

„Nova postignuća i budući izazovi” naziv je Kongresa o sigurnosti i kvaliteti hrane s međunarodnim sudjelovanjem koji se održavao od 21. do 24. studenoga 2017. u Grand hotelu 4 opatijska cvijeta u Opatiji. Na otvaranju Kongresa sudjelovao je dekan Zdravstvenog veleučilišta prof. dr. sc. Krešimir Rotim kao izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović.

Sastanak s Predsjednicom Republike

Na inicijativu Hrvatskoga nacionalnog saveza sestrinstva 16. studenoga održan je sastanak s predsjednicom Republike Hrvatske Kolindom Grabar Kitarović s temom aktualnih problema u sestrinstvu. Sudjelovali su Slavica Berić, dipl. med. techn., predsjednica HNSS-a, Slava Šepec, dipl. med. techn., predsjednica HKMS-a i prof. dr. sc. Krešimir Rotim, dekan ZVU-a. □

Iznimna zainteresiranost za Masterclass tečaj: „Leadership u zdravstvu“

Zdravstveno Veleučilište ove je jeseni organiziralo Masterclass tečaj usavršavanja za zdravstvene djelatnike: „Leadership u zdravstvu”. To je tečaj stručnog usavršavanja s ciljem pružanja sveobuhvatnog uvida u suvremene trendove leadershipa u zdravstvu s naglaskom na stjecanje praktičnih vještina i znanja o leadershipu za medicinske sestre, fizioterapeute, radne terapeute, inženjere medicinsko laboratorijske dijagnostike, sanitarne inženjere i radiološke tehnologe primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite. 1. Masterclass tečaj održan je 28. rujna a zbog iznimne zainteresiranosti održan je i drugi termin 12. listopada 2017. Tečaj je pohađalo oko 200 polaznika a najavljen je i treći termin za 22. veljače 2018. □

Kongres Futur Z uspješno priveden kraju

Kongres „Zdravlje i zdravstvena zaštita 2015. – 2030. Futur Z” u organizaciji Hrvatskog društva za poslovnu etiku i zdravstvenu ekonomiku Hrvatskoga liječničkog zbora održan je od 10. do 12. studenoga 2017. u Opatiji. U sklopu kongresa i u suradnji s Hrvatskim nacionalnim savezom sestrinstva te Alumni klubom Zdravstvenog veleučilišta, uz pokroviteljstvo Hrvatske komore medicinskih sestara te Hrvatske komore fizioterapeuta, održan je i Dan sestrinstva i fizioterapije. Uz više od 500 sudionika, vizija i misao vodilja ovog projekta bila je organizirati jedinstven događaj u regiji koji okuplja sve dionike zdravstvenog sustava na razini sustava obrazovanja te primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite.

Tako su u sklopu Dana sestrinstva i fizioterapije organizirane javne rasprave u vidu okruglih stolova, uz stručno vodstvo novinarke Ane Pejičić Dejanović (Nova TV), na kojima je bilo riječi o sljedećim temama:

- „Indikatori kvalitete u zdravstvenoj njezi” (Josipa Biščan, Slađana Režić, Gorana Žarković, Iva Lončarić)
- „Budućnost obrazovanja medicinskih sestara i fizioterapeuta” (Krešimir Rotim, Snježana Schuster, Snježana Čukljek, Damir Poljak, Selma Sinanović)
- „Suradnja primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite” (Slava Šepec, Mirjana Grubišić, Boris Ilić, Rosarija Habuš, Dubravka Jakšetić).

Skupu su nazočili brojni ugledni gosti i dekani te predavači s najuglednijih hrvatskih fakulteta i visokih učilišta, predstavnici komora, djelatnici zdravstvene administracije i drugi zainteresirani dionici zdravstvenog sustava. □

Sudjelovanje nastavnika ZVU-a na konferenciji 6th International Scientific Conference – Contemporary Kinesiology

U Splitu je od 25. do 27. kolovoza 2017. održana konferencija 6th International Scientific Conference – Contemporary Kinesiology. Cilj konferencije bio je promocija najnovijih metoda i tehnika uključene u primijenjenu kineziologiju u sportu i zdravlju u suvremenom svijetu. Znanstveni program uključivao je mnogobrojne znanstvene radove stranih i domaćih predavača. Nastavnici sa Zdravstvenog veleučilišta Zagreb Mirjana Telebuh, dipl. physioth., dr. sc. Gordana Grozdek Čovčić, dr. sc. Snježana Schuster i Darko Milašević, dipl. physioth. aktivno su sudjelovali na konferenciji usmenom prezentacijom rada „Physiotherapy and recreation in spinal injuries”. □

Desetljeće kostiju i zglobova 2010. – 2020.

Studenti i nastavnici studija fizioterapije prisustvovali su simpoziju u sklopu obilježavanja Desetljeća kostiju i zglobova 2010. – 2020. koji se održao 18. listopada 2017. u Multimedijskom centru KBC-a Sestre milosrdnice. „Potičimo kretanje” slogan je organizacije Desetljeće kostiju i zglobova 2010. – 2020. koja ima potporu UN-a i Svjetske zdravstvene organizacije, a u fokusu su joj mišićno-koštane bolesti. Tema simpozija bila je povećanje svijesti o socijalnom i ekonomskom opterećenju mišićno-koštanih bolesti za društvo s naglaskom na liječenje i rehabilitaciju u području ručnog zgloba i šake. □

Stručni skup „Nesreće djece i mladih – izazov 21. stoljeća”

U organizaciji Odjela za promicanje zdravlja Službe za javno zdravstvo u utorak 14. studenoga 2017. održao se stručni skup s temom „Nesreće djece i mladih – izazov 21. stoljeća” na kojem su sudjelovali studenti sestrinstva i studenti fizioterapije Zdravstvenog veleučilišta Zagreb. U sklopu programa prof. dr. sc. Aida Mujkić održala je predavanje „Nesreće djece i mladih – izazov 21. stoljeća” te je predstavljen projekt „S osmijehom korak po korak u siguran dan”, koji je predstavila Snježana Štefok, prof. □

Izveštaj sa Smotre sveučilišta u Zagrebu 2017.

Zdravstveno je veleučilište uz pomoć Uprave i Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta već tradicionalno uspješno sudjelovalo na Smotri Sveučilišta u Zagrebu 2017., održanoj od 23. do 25. studenoga u prostorijama Studentskog centra u Zagrebu. Zdravstveno je veleučilište bogato postavljenim izložbenim prostorom predstavljalo svoje studije, a posebno se istaknulo 30 studenata – volontera i nastavnika Zdravstvenog veleučilišta koji su svim zainteresiranim budućim studentima, kolegama te ostalim posjetiteljima Smotre ponosno predstavljali Zdravstveno veleučilište kao obrazovnu ustanovu dugogodišnje tradicije i kvalitete obrazovanja stručnjaka u području zdravstva.

Svi budući studenti savjetovani su o programima preddiplomskih stručnih studija i diplomskih specijalističkih

studija Zdravstvenog veleučilišta te su im se pružile informacije o mogućnostima zapošljavanja i karijere po završetku odabranog studija, a time i osvijestile mogućnosti u određivanju budućega profesionalnog usmjerenja. Budući studenti upoznali su se i s brojnim aktivnostima Studentskog zbora koje obogaćuju cjelokupni doživljaj studiranja na našoj ustanovi. □

Održan je znanstveni simpozij u Poliklinici „Srčana” u Zagrebu „Muzikoterapija u kardiovaskularnoj rehabilitaciji”

Povodom 35 godina rada ambulantne kardiovaskularne rehabilitacije u Republici Hrvatskoj i Europskog dana muzikoterapije, 15. studenoga 2017. održan je u Poliklinici „Srčana” u Zagrebu znanstveni simpozij „Muzikoterapija u kardiovaskularnoj rehabilitaciji”, u organizaciji Poliklinike za prevenciju kardiovaskularnih bolesti i rehabilitaciju „Srčana”, Hrvatske udruge muzikoterapeuta – HUM i Radne skupine za e-kardiologiju Hrvatskog kardiološkog društva. Ravnatelj ustanove doc. prim. dr. sc. Goran Krstačić, dr. med. prof. v. š. uz uvodnu riječ održao je predavanje o kardiovaskularnoj rehabilitaciji u Republici Hrvatskoj od početaka do danas, uz projekciju budućeg rada i razvoja. Pomoćnik ravnatelja za kvalitetu zdravstvene zaštite i nadzor te voditelj Ambulantne rehabilitacije doc. prim. dr. sc. Mario Ivanuš, prof. v. š. održao je predavanje o Ambulantnoj kardiovaskularnoj rehabilitaciji, a u nastavku su održana predavanja stručnjaka iz područja muzikoterapije. Na simpoziju se raspravljalo o suradnji i daljnjoj perspektivi uključivanja muzikoterapije u rehabilitaciju. Uz mnogobrojne uzvanike, znanstvenom skupu prisustvovali su nastavnici i asistenti Zdravstvenog veleučilišta. □

Obilježen svjetski dan fizikalne terapije

U organizaciji Hrvatske komore fizioterapeuta 8. rujna 2017. obilježen je Svjetski dan fizikalne terapije u prostorijama Zdravstvenog veleučilišta. Tom prigodom okupljene su pozdravili predsjednica Hrvatske komore fizioterapeuta gđa Mirjana Grubišić, prodekanica Zdravstvenog veleučilišta za nastavu i studente dr. sc. Snježana Čukljek, voditeljica studija fizioterapije dr. sc. Snježana Schuster te izaslanici zagrebačkog

gradonačelnika g. Milana Bandića, predstavnici Hrvatske liječničke komore, Hrvatske stomatološke komore i drugi visoki uzvanici.

Osim uvodnih obraćanja, održano je i nekoliko predavanja na temu promocije profesije i rada, tjelesne aktivnosti u poboljšanju zdravlja te fizioterapijske skrbi. U ime Uprave Alumni kluba ZVU-a skupu su nazočili i predsjednik AKZVU-a g. Adriano Friganović te potpredsjednik g. Boris Ilić te ovim putem zaželjeli sretan međunarodni dan fizioterapije svim bivšim diplomandima i članovima Alumni kluba. □

23. GODIŠNJA GENERALNA SKUPŠTINA I KONFERENCIJA ENOTHE ORGANIZACIJE

Umrežena suradnja radnih terapeuta

Hrvatska udruga radnih terapeuta u suradnji s Europskom mrežom radnih terapeuta u visokom obrazovanju (European Network for Occupational Therapy in Higher Education, ENOTHE) organizirala je 23. konferenciju s generalnom skupštinom ENOTHE-a u Zagrebu. Skup je održan od 26. do 28. listopada 2017. godine u hotelu Panorama, pod pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović i zagrebačkog gradonačelnika Milana Bandića. Podršku skupu dala je i pravobraniteljica za osobe s invaliditetom Anka Slonjšak. Više od 300 sudionika sudjelovalo je u usmenim izlaganjima, radionicama, seminarima, poster-prezentacijama i socijalnim događanjima koja su pratila ovaj događaj. Konferencija je obuhvatila 134 sažetka znanstvenih i stručnih radova. Ispred studija radne terapije na konferenciji su aktivno sudjelovali studenti volonteri (Agata Vajentić, Alen Đuroković,

Anamarija Sarjanović, Andrea Bašić, Andreja Dubrovec, Andrea Beč, Antonija Mišura, Barbara Turković, Božica Francić, Ena Bratić, Hana Novaković, Iva Palijan, Ivana Bartol, Josipa Rašić, Lea Balja Pancirov, Luka Ružić, Marija Jurić, Marina Popić, Mihaela Franić, Nikolina Pintarić, Nina Novak, Tara Minjević, Tea Nađ, Tena Pernar i Terezija Tišljar) koji su pridonijeli vrlo uspješnoj organizaciji konferencije.

Na Konferenciji su aktivni bili i predavači sa studija radne terapije koji su imali radove sa studentima:

- Claire Sangster Jokić s izlaganjem „The status of Occupational Therapy in Croatia: examining the perspectives of OT students”
- Tara Minjević i Andreja Bartolac s izlaganjem „Developing general and professional competences through volunteering abroad: Experience from Ireland” ➔

- ▶ Andrea Beč i Andreja Bartolac s poster-prezentacijom „Challenges of becoming an Occupational therapist seen through PEO model: an experience from Erasmus student placements in Malta”
- ▶ Nikolina Janeković, Saša Radić, Kristina Negulić, Andrea Matković i Claire Sangster Jokić s radionicom „The future of Occupational Therapy in Croatian kindergartens”.

Iduće godine, 2018., Konferencija će biti održana u Estorilu u Portugalu.

Upravni odbor ENOTHE-a u posjetu Zdravstvenom veleučilištu

U ponedjeljak 23. listopada 2017. u posjet Zdravstvenom veleučilištu, studiju radne terapije, došli su članovi Upravnog odbora Europske mreže visokoobrazovnih ustanova za obrazovanje radnih terapeuta (European Network of Occupational Therapy in Higher Education, ENOTHE), predsjednica dr. Marie-Antoinette Minis, Ursula Gubler Thomann, Johanna Stadler-Grillmaier i Soemitro Poerpodipoero. U sklopu 23. godišnje generalne skupštine organizacije ENOTHE koju organizira Hrvatska udruga radnih terapeuta i koja se održavala u Zagrebu od 25. do 28. listopada u hotelu Panorama, člano-

vi Upravnog odbora susreli su se s djelatnicima studija radne terapije te su u kratkim crtama upoznati s razvojem studija od osnutka 1986. godine do današnjih dana. Pročelnica Katedre za radnu terapiju Andreja Bartolac, bacc. therap. occup., prof. psih. upoznala je članove Odbora i s daljnjim razvojem edukacije radnih terapeuta te unaprijeđenjem struke kroz pokretanje specijalističkoga diplomskog stručnog studija radne terapije.

Članovi Odbora susreli su se i s prodekanom za međunarodnu suradnju i razvoj doc. dr. sc. Tomislavom Mađarom te su im tom prigodom uručeni pokloni. □

Zapažena aktivnost nastavnika Katedre za zdravstvenu psihologiju

Nastavnici Katedre za zdravstvenu psihologiju aktivno su sudjelovali na 31. godišnjoj konferenciji Europskog udruženja za zdravstvenu psihologiju (EHPS – European Health Psychology Society) održanoj od 29. kolovoza do 2. rujna 2017. u Padovi. Tema konferencije bila je „Inovativne ideje u zdravstvenoj psihologiji”. Prisustvovalo je više od 900 sudionika iz cijeloga svijeta, koji su održali ukupno 304 usmena izlaganja i 373 poster-prezentacije.

Naši nastavnici sudjelovali su s izlaganjima:

- ▶ D. Lučanin, E. A. Delale, J. Despot Lučanin, A. Košćec Bjelajac, M. Štambuk: „Longitudinal psychosocial predictors of cognitive function in old adults”
- ▶ M. Kostović Srzentić, Z. Pukljak Iričanin, M. Grubić, A. Bogdanić, B. Filipović Grčić: „Stress experienced by parents in the neonatal intensive care units”
- ▶ M. Rukavina, I. Crnković: „Quality of life in patients with malignant diseases”.

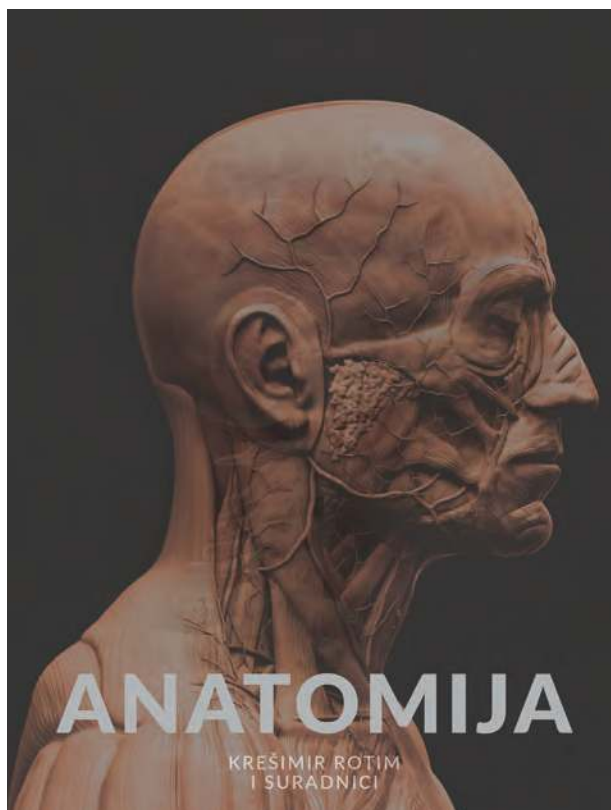
Posebno ističemo izlaganja nastala u suradnji nastavnika Katedre za zdravstvenu psihologiju i studentica specijalističkoga diplomskog stručnog studija Menadžment u sestrinstvu:

- ▶ L. Perković, J. Stančić: „Diabetes self-management and self-efficacy in patients in diabetes education and follow up program”
- ▶ Z. Pukljak Iričanin, D. Kundarta: „Stressful events perception and coping strategies among internal medicine and surgical nurses”.

Tijekom konferencije održan je i jedan od uvodnih sastanaka članova organizacijskog odbora 33. konferencije EHPS-a, koja će se od 3. do 7. rujna 2019. održavati u Dubrovniku, a na kojoj će ulogu suorganizatora imati i Zdravstveno veleučilište. □

Vrijedan udžbenik za studente sveučilišnih i stručnih studija biomedicine i zdravstva

U velikoj dvorani Hrvatskog novinarskog društva održana je 20. listopada 2017. promocija udžbenika *Anatomija* autora prof. dr. sc. Krešimira Rotima i suradnika. Udžbenik je namijenjen studentima stručnih i sveučilišnih studija iz područja biomedicine i zdravstva. Treba posebno istaknuti njegovu važnost u obrazovanju studenata stručnih studija. Udžbenik *Anatomija* u izdanju Zdravstvenog veleučilišta ujedno je sveučilišni udžbenik Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku i udžbenik za studente Veleučilišta Velika Gorica.

Promociji udžbenika prisustvovali su brojni stručnjaci iz područja biomedicine i zdravstva, a svojim dolaskom podršku su pružili ministrica znanosti i obrazovanja prof. dr. sc. Blaženka Divjak, prim. Željko Plazonić iz Ministarstva zdravstva, dr. sc. Vesna Dodiković Jurković iz Agencije za znanost i visoko obrazovanje, gradonačelnik grada Zagreba g. Milan Bandić te izaslanik Ureda Predsjednice Republike Hrvatske, ujedno prodekan Zdravstvenog veleučilišta, doc. dr. sc. Tomislav Madžar te dekani mnogobrojnih visokoškolskih institucija, ravnatelji zdravstvenih institucija i predstavnici strukovnih komora.

Knjigu je promovirao akademik Zvonko Kusić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Posebnu vrijednost ove knjige predstavlja njezina interdisciplinarnost te činjenica da su autori, kliničari predvođeni neurokirurgom prof. Rotimom, uz korekturu i recenziju znanstvenika temeljnih medicinskih znanosti, dali „kliničku sliku” ove važne temeljne medicinske discipline. U uvodu autori opisuju podjelu

anatomije, razine strukturne organizacije, anatomske pojmove i nazivlje, anatomske položaje te presjeke i ravnine tijela. Poglavlja specijalne anatomije logičkim slijedom i jasno opisuju podjelu, razvoj, građu te živčanu i krvnu opskrbu pojedinih organa i organskih sustava. Pišući ovaj udžbenik autori su primijenili sva svoja medicinska i didaktička znanja kako bi anatomiju što više približili čitatelju. Sadržaj i opseg prilagođeni su studentima stručnih studija (sestrinstva, fizioterapije, radiološke tehnologije, medicinsko-laboratorijske dijagnostike, sanitarnog inženjerstva te radne terapije), pri čemu je studentima fizioterapije dodatno opisan sustav organa za pokretanje, kao i živčani sustav. □

UZ OBILJEŽAVANJE 70 GODINA RADA CENTRA ZA REHABILITACIJU ZAGREB – NASTAVNE BAZE STUDIJA RADNE TERAPIJE I SESTRINSTVA

Status postignut ulaganjem u razvoj programa i brigu o korisnicima

 Dubravka Šimunović

Centar za rehabilitaciju Zagreb nastavna je baza studija radne terapije i sestrinstva Zdravstvenog veleučilišta, a ove je godine obilježio 70. godišnjicu rada. Kroz dugogodišnju su suradnju generacije studenata Zdravstvenog veleučilišta u ovoj ustanovi stjecale vrijedna znanja i iskustva koja su sa sobom nosile u svijet rada. Dodiplomski studiji radne terapije i sestrinstva niz godina provode uspješnu suradnju zahvaljujući susretljivosti profesora defektologa, kori-

snika i ostalih članova tima. Uvid u aktivnosti dnevnog života korisnika omogućava studentima da kroz praktične vježbe prepoznaju važnost sagledavanja korisnika u pripadajućem sociokulturološkom okružju. Individualizirani rad s korisnicima Centra za rehabilitaciju svakom studentu pruža priliku uvida u korisnikove sposobnosti i ograničenja, kao i prepoznavanje vlastitih mogućnosti u primjeni stečenih znanja i vještina.

Centar za rehabilitaciju Zagreb ustanova je Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku koja skrbi o djeci, mladima i odraslim osobama s intelektualnim teškoćama i pridruženim smetnjama.

„Centar za rehabilitaciju Zagreb jedan je od vodećih u Hrvatskoj, a svoj status postigao je velikim angažmanom stručnih i drugih radnika i ulaganjem u razvoj programa i brigu o korisnicima. Centar je uvijek bio prvi u uvođenju inovativnih pristupa s kojima je bio ispred svojeg vremena. Uspostavio je programe izvaninstitucijske skrbi polazeći od ideje da je najbolja skrb ona koja pomaže čovjeku da raste, razvija se i živi u obiteljskom okruženju uključen u lokalnu zajednicu i na način da se samom korisniku, roditeljima i skrbnicima pruži potrebna podrška kojom se osigurava zadovoljenje svih potreba i poštivanje prava. Cilj je rada uključenost naših korisnika u aktivnosti zajednice kao punopravnih članova društva”, istaknula je ravnateljica Ružica Stipčić, dipl. def.

POVIJEST RADA CENTRA ZA REHABILITACIJU

Prema riječima ravnateljice Stipčić, Centar je počeo djelovati u samostanu časnih sestara „Antunovac” u Maksimirskoj ulici. Tijekom godina mijenjao se naziv Centra i prostori u kojima se radilo. Ustanova se 1958. seli u Nazorovu ulicu kao Zavod za duševno zaostalu djecu, koji 1967. mijenja naziv u Specijalni zavod za rehabilitaciju djece, a deset godina kasnije u Centar za socijalizaciju. Od 1987. djeluje kao Centar za rehabilitaciju Zagreb.

„Dosadašnji oblici institucionalne skrbi zamijenili su se organiziranim stanovanjem. Time se omogućilo uključivanje osoba s invaliditetom u zajednicu, potica-

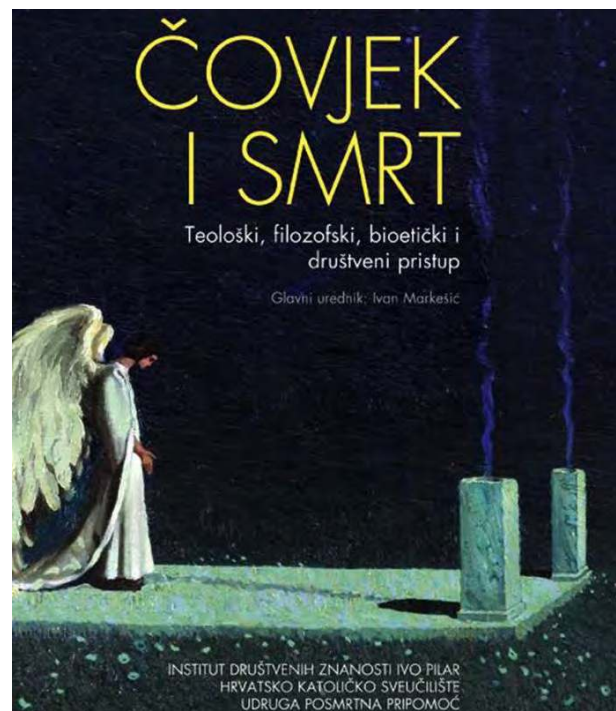
nje stvaranja trajnih međuljudskih odnosa i prirodnog kruga podrške koji su odgovor na neke od osnovnih životnih potreba kao što su potreba za ljubavlju i pripadanjem i potreba za poštovanjem i samopoštovanjem. Na taj način razvija se samoodređenje, osobna autonomija i stil života. Uz potrebnu podršku sudjeluje se u aktivnostima svakodnevnog života te pridonosi cjelokupnoj zajednici. Život u zajednici i socijalna uključenost razvijaju svijest i spoznaje o osobama s intelektualnim teškoćama i njihovim mogućnostima i potrebama, podižu razinu tolerancije te omogućuju stjecanje pozitivnih iskustva i uklanjanje predrasuda u društvu”, istaknula je ravnateljica Stipčić.

Nadalje, u predstavljanju Centra ravnateljica Stipčić navela je: „Programi se provode na mnogo lokacija u gradu Zagrebu s obzirom na kronološku dob korisnika i vrstu usluge. Uz korisnike i roditelje/skrbnike kao partnere zajednički kreiramo program za svakog pojedinca. Primjenjuje se socijalni model skrbi utemeljen na promicanju ljudskih prava i osiguravanja jednakih mogućnosti za osobe s invaliditetom i temelji se na inkluzivnom pristupu koji podrazumijeva da svatko na svoj način može pridonijeti društvu i da mu, prije svega, pripada. Vrijedni tim stručnjaka svakodnevno doprinosi svojim stručnim znanjima kako bi kvaliteta usluga koje pružamo svojim korisnicima bila iz godine u godinu sve bolja, što dodatno 70. obljetnicu Centra za rehabilitaciju Zagreb čini vrijednom pažnje.” □

Predstavljena knjiga – zbornik radova „Čovjek i smrt”

Zbornik radova sa znanstvenog skupa „Čovjek i smrt – teološki, filozofski, bioetički i društveni pristup” predstavljen je u četvrtak 13. srpnja 2017. u velikoj dvorani Novinarskog doma u Zagrebu.

Glavni urednik knjige, prof.dr.sc. Ivan Markešić s Instituta Ivo Pilar, a ujedno i redoviti profesor na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, napomenuo je kako je znanstveni skup, čiji je plod rada i predstavljeni zbornik, održan u rujnu 2016. u Klovičevim dvorima u želji da se odgovori izazovima suvremenoga doba i rasvijetli neka pitanja kulture dostojanstvenog umiranja i smrti. Podsjetimo, na znanstveno-stručnom skupu održanom u Klovičevim dvorima sudjelovali su i nastavnici Zdravstvenog veleučilišta dr. sc. Biserka Sedić te Boris Ilić, dipl. med. techn. s radom „Mediji i samoubojstva”. O zborniku su govorili sociolog prof. dr. sc. Ivan Rogić, teolog prof. dr. sc. Stjepan Baloban, povjesničar umjetnosti prof. dr. sc. Frano Dulibić, leksikograf doc. dr. sc. Goran Sunajko te glavni urednik zbornika prof. dr. sc. Ivan Markešić. Knjiga radova, kao i sam skup, obilježeni su interdisciplinarnom obradom pitanja smrti kroz teološki, filozofski, medicinski i bioetički pristup, ali je sagledano i kroz medijsku, arhitektonsku te sociološku prizmu. □

IZ ALUMNI KLUBA

Izabrano novo vodstvo Alumni kluba

Na izornoj skupštini koja je održana 10. srpnja za novo vodstvo Alumni kluba Zdravstvenog veleučilišta jednoglasnom odlukom Skupštine Alumni kluba na mjesto predsjednika izabran je Adriano Friganović, dipl. med. techn., za potpredsjednika Boris Ilić, dipl. med. techn. te glavnog tajnika Josip Knezić, bacc. therap. occup., bacc. physioth.

Tom su prigodom izrečene zahvale je osnivačkom sazivu Uprave kluba na dosadašnjem radu te izražena spremnost i namjera nastavka suradnje i kroz daljnje nadolazeće aktivnosti Alumni kluba Zdravstvenog veleučilišta.

S novim sazivom Uprave, na sljedećoj sjednici Skupštine 2. studenoga 2017. izabrani su, uz postojeće, i novi voditelji strukovnih razreda: Snježana Schuster (studij fizioterapije), Ana Marija Hošnjak (studij sestrinstva), Tomislav Stanković (studij radiološke tehnologije), Antea Čavar (studij radne terapije) te Tanja Leontić (studij medicinsko-laboratorijske dijagnostike).

Ujedno je, u cilju periodičnog informiranja članstva o aktivnostima pojedinih strukovnih razreda, imenovano i uredništvo službenih mrežnih stranica u sastavu: Mateo Kosier, Vedrana Hertl i Antonio Vahtarić.

Alumni klub na promociji studenata Zdravstvenog veleučilišta

Promocija studenata Zdravstvenog veleučilišta održana je u četvrtak 14. prosinca 2017. u Preporodnoj dvorani palače Narodnog doma u Zagrebu. Tom su prigodom predstavnici Alumni kluba Zdravstvenog veleučilišta svim prisutnim diplomandima predstavili članske pogodnosti i osigurali mogućnost besplatnog pristupa članstvu, što je iskoristilo više od sto novih članova. □

Učlanite se u Alumni klub Zdravstvenog veleučilišta!

Zdravstveno veleučilište u Zagrebu najstarija je obrazovna ustanova svojeg profila u regiji, s više od pedeset godina iskustva u obrazovanju različitih profila zdravstvenih struka, koja u ovom trenutku aktivno provodi šest dodiplomskih te šest specijalističkih diplomskih stručnih studija zdravstvenog usmjerenja. O njihovoj kvaliteti svjedoči i podatak Nacionalnog centra za vrednovanje visokog obrazovanja, prema kojemu je Zdravstveno veleučilište već nekoliko godina u samom vrhu u Republici Hrvatskoj, na temelju atraktivnosti izvođača studijskog programa.

Prepoznajući potrebu povezivanja svih generacija diplomiranih studenata u svrhu ostvarenja njihove trajne suradnje, cjeloživotnog obrazovanja te uzajamnog interesa, na inicijativu Zdravstvenog veleučilišta 2013. godine osniva se Alumni klub, u cilju okupljanja više od 15 000 diplomiranih studenata.

U ovom trenutku Alumni klub ima više od 500 aktivnih članova više i visoke stručne spreme, s mjestima zaposlenja u zdravstvenim ustanovama, školama, fakultetima i srodnim institucijama širom Republike Hrvatske, a članstvo je u cijelosti besplatno.

Tijekom proteklog perioda organizirano je više od 15 različitih edukacija, radionica i konferencija, a neke su od njih: *Interaktivna radionica: u kontaktu – od sebe prema drugima, Emmet tehnika, Disleksija, Osobe sa sindromom Down – mogućnost i teškoće, Uvod u Halliwick koncept, Normalan razvoj ruke i funkcija, Privatno poduzetništvo u fizikalnoj terapiji, Teškoće i poremećaji hranjenja u dječjoj dobi, Pozicioniranje i transferi neuroloških bolesnika* i druge.

Posebno bi valjalo istaknuti i međunarodni kongres *Futur-Z: Zdravlje i zdravstvena zaštita*, održan u studenome 2017. u Opatiji, pod visokim pokroviteljstvom predsjednice RH, gospođe Kolinde Grabar-Kitarović, u sklopu kojeg je u suorganizaciji Alumni kluba ZVU-a održan *Dan sestrinstva i fizioterapije*.

S posebnim zadovoljstvom valja naglasiti i uspješnu suradnju s različitim renomiranim tvrtkama u Hrvatskoj i svijetu, uz čije partnerstvo osiguravamo svojim članovima dodatne pogodnosti, poput: Varteks (20 % popusta), CleanExpress (20 % popusta), American Express (kartice American Express ili American Express Gold bez upisnine i članarine za prvu godinu članstva), Croata (25 % popusta), Kopitarna (20 % i 10% popusta), Terme Jezerčica i drugi. Popis pogodnosti dostupan je i na www.akzvu.hr.

Ovim putem želimo pozvati sve diplomande i bivše studente da posjete službene mrežne stranice www.akzvu.hr, ispunje kratki pristupni obrazac te se besplatno pridruže u članstvo. Ujedno pozivamo i druge nastavnike i suradnike, koji nisu diplomandi Zdravstvenog veleučilišta, da podrže rad Kluba kroz potpomažuće članstvo, o kojem je više informacija moguće dobiti putem e-pošte alumni@akzvu.hr. □

Potpisan sporazum o suradnji između Centra za klinička istraživanja Sveučilišta Koc iz Istanbula i Centra za translacijska istraživanja Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu

Dana 15. rujna 2017. potpisan je sporazum o suradnji između Centra za klinička istraživanja Sveučilišta Koc iz Istanbula u Turskoj i Centra za translacijska istraživanja Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu. Sporazum je u ime Sveučilišta Koc potpisao prof. dr. sc. Ihsan Solaroglu, a u ime Zdravstvenog veleučilišta doc. dr. sc. Tomislav Sajko uz supotpisnika dekana Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Krešimira Rotima i dekana Sveučilišta Koc prof. dr. sc. Evrena Kelesa. Sveučilište Koc poznato je kao najveće privatno sveučilište u Turskoj s vrlo cijenjenom visokom školom za medicinske sestre.

Sporazum omogućuje ostvarivanje zajedničkih projekata i razmjenu studenata između Sveučilišta Koc i Zdravstvenog veleučilišta. □

Nagrada studentima za rad i postignuća

Povrh studentskih obaveza, studenti Zdravstvenog veleučilišta uključeni su u razne aktivnosti. Znanan dio studenata bavi se sportom rekreativno ili profesionalno i na tim područjima postiže zapažene rezultate. Ono što je posebno zapaženo jest volonterski i humanitarni rad mladih ljudi. Već i sam izbor zanimanja koja su usmjerena pomaganju drugima upućuje na to da je riječ o osobama koje su iznimno osjetljive na ranjive skupine ljudi. Iz tog razloga ne čudi da se upravo iz redova studenata Zdravstvenog veleučilišta regrutiraju mladi ljudi koji su uključeni u brojne aktivnosti pomoći siromašnima, nemoćnima i bolesnima, ali i aktivnosti kojima je cilj osvješćivanje društva za probleme pojedinih skupina oboljelih te akcije promocije zdravlja i prevencije bolesti. Nadalje, već iz studentskih dana prepoznaju se oni studenti koji su usmjereni prema istraživanjima i osobnom razvoju na području znanosti. Oni se uključuju kao aktivni sudionici s izlaganjima na raznim stručnim i znanstvenim skupovima te objavom stručnih radova kroz samostalni rad ili rad sa svojim profesorima. Važan doprinos u koordinaciji brojnih aktivnosti u koje se uključuju studenti ima Studentski zbor Zdravstvenog veleučilišta. Ove je godine Skupština Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta na svojoj 57. sjednici donijela odluku o

dobitnicima pohvalnice Studentskog zbora studentima koji su svojim djelovanjem pridonijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017. □

Studentski zbor
Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu

Zagreb, 17. studeni 2017.

Skupština Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta na svojoj 57. redovnoj sjednici održanoj dana 17. studenog 2017. godine donosi sljedeću:

ODLUKU

o dodeljivanju pohvalnica studentima koji su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017.

Temeljem provedenog natpisa za dodeljivanje pohvalnice i nagrada studentima koji su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017. od 8. listopada 2017. godine, Skupština Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta je prepoznala prijave pristigle kandidata. Prema Odluci Skupštine Studentskog zbora navedeni kandidati su dobili pohvalnice i nagrade koje su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017. zbog predanog rada, brige i zalaganja kandidata. Studentski zbor Zdravstvenog veleučilišta dodjeljuje pohvalnice i nagrade studentima.

BR.	IME I PREZIME	STUDIJ	KATEGORIJA
1.	Valentina Janić	Fizioterapija, 3. godina	Sportska postignuća
2.	Marko Buljac	Fizioterapija, 3. godina	Sportska postignuća
3.	Valentina Horvat	Socijalno, 2. godina	Volonterski i humanitarni rad

(Volonterska pohvalnica će biti navedeno obavezno u dopisnoj isiti.)

Predsjednica Studentskog zbora: *Dora Mijatović*

Prisutni:

- 1. Članica Skupštine SZB-a
- 2. Predsjednik SZB-a
- 3. Članica Skupštine SZB-a

Studentski zbor
Zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu

Zagreb, 17. studeni 2017.

Temeljem članka 30. Statuta o studiranju na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, čl. 4. st. 2. Pravilnika o nagradama i postignućima studenata i zaposlenika, čl. 10. Statuta o studiranju na Zdravstvenom veleučilištu, Studentski zbor Zdravstvenog veleučilišta dana 17. studenog 2017. godine donosi sljedeću:

ODLUKU

o dodeljivanju pohvalnica i nagrada studentima koji su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017.

Temeljem provedenog natpisa od 8. listopada 2017. godine, Skupština Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta je prepoznala prijave pristigle kandidata. Prema Odluci Skupštine Studentskog zbora navedeni kandidati su dobili pohvalnice i nagrade koje su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u akademskoj godini 2016./2017. zbog predanog rada, brige i zalaganja kandidata. Studentski zbor Zdravstvenog veleučilišta dodjeljuje pohvalnice i nagrade studentima.

BR.	IME I PREZIME	STUDIJ	KATEGORIJA
1.	Ana Jerković	Radnoina tehnologija, 2. godina	Sportska postignuća
2.	Marko Buljac	Socijalno, 2. godina	Volonterski i humanitarni rad
3.	Marko Buljac	Fizioterapija, 3. godina	Volonterski i humanitarni rad
4.	Marko Buljac	Socijalno, 2. godina	Volonterski i humanitarni rad

(Volonterska pohvalnica će biti navedeno obavezno u dopisnoj isiti.)

Predsjednica Studentskog zbora: *Dora Mijatović*

Prisutni:

- 1. Članica Skupštine SZB-a
- 2. Predsjednik SZB-a
- 3. Članica Skupštine SZB-a

Volja i rad ključ su uspjeha

Na nedavno održanom natjecanju iz njemačkog jezika na temu „Priče o uspjehu zahvaljujući njemačkom jeziku“ („Erfolgsgeschichten mit Deutsch“) koje je organiziralo Hrvatsko društvo učitelja i nastavnika njemačkog jezika (KDV) studenti Zdravstvenog veleučilišta osvojili su prvo mjesto u kategoriji visokoškolskih ustanova. Uspjeh naših studenata Katarine Filipović, Elene Medved te Ivana Katića ne predstavlja samo njihov osobni uspjeh nego i uspjeh Zdravstvenog veleučilišta te pokazuje kako učenje stranog jezika na Zdravstvenom veleučilištu ne priprema studente samo za rad u budućoj struci nego i za život uopće. Koliko su naši studenti bili kreativni u svojem radu dokazuje i činjenica da je član

žirija dr. Gerald Hühner na svečanoj dodjeli nagrada u Trakošćanu pročitao isječak iz njihova rada (Razgovor sa studenticom germanistike na FFZG-u) te pohvalio izvrsnost i maštovitost. Osim toga, predsjednica Hrvatskog društva profesora i učitelja njemačkog jezika dr. sc. Irena Horvatić Bilić istaknula je da su studenti uz znanja iz područja zdravstvenih struka i medicine na njemačkom jeziku pokazali iznimno široki spektar općeg znanje na visokoj razini.

No za ovaj uspjeh, kako navode studenti, iznimno je zaslužna njihova profesorica njemačkog jezika, njihova mentorica prof. Sanda Marjanović. Profesorica Marjanović uvijek je dobro raspoložena, spremna na pomoć kada god to studenti zatrebaju, a nadasve spremna na izazove i aktivnosti. Njemački jezik na Zdravstvenom veleučilištu nije usmjeren samo na kabinetski tip nastave nego i na uključivanje u razne aktivnosti, radi- onice, posjete Goethe-Institutu i slično. Stoga ovakav aktivan i za studente motivirajući pristup radu daje

rezultate. A kada se radu profesorice pridruži i zainteresiranost i rad studenata, rezultati moraju biti vidljivi. U osvrtu na dobivenu nagradu prof. Marjanović navodi: „Kao njihova mentorica iznimno sam zahvalna i ponosna jer su Elena, Katarina i Ivan dokazali što se sve zalaganjem i upornim radom može postići. ‚Ne mogu!‘ ili ‚Njemački nam je pretežak!‘ odgovori su koje kao njihova predavačica ne prihvaćam. Granice ne postoje, volja i rad te ugodna radna atmosfera ključ su uspjeha“, naglašava profesorica Sanda Marjanović. □

„Mini razgovor“ s Ivanom Katićem – predstavnikom pobjedničke trojke

 Ela Canjuga, studentica fizioterapije

U iznimno jakoj konkurenciji 11 radova iz cijele Hrvatske na visokoškolskoj razini rad vaše trojke žiri je ocijenio kao najkreativniji i najuspješniji. Kako ste došli na ideju da se prijavite na natjecanje?

Ideja je došla čisto iz zabave, cilj nam je bio družiti se i kvalitetno ispuniti svoje slobodno vrijeme.

Možeš li nam ukratko reći kako je natjecanje izgledalo?

Za natjecanje smo saznali od prof. Marjanović, a sve je organizirala Udruga učitelja i profesora njemačkog jezika povodom svoje 25. obljetnice. Zadatak je bio napisati tekst u vidu intervjua, eseja ili fiktivne priče na temu „Uspjesi u njemačkom jeziku“. U radu smo se morali držati određenih propozicija za koje smo se konzultirali i čije smo nedoumice rješavali s profesoricom koja nam je davala savjete, pomagala oko same pripreme i usmjeravala nas je kada je to bilo potrebno.

Kakav je bio osjećaj kad ste čuli da je vaš rad proglašen najboljim?

Rekao bih, to je osjećaj ponosa! No kad sam saznao, ostao sam začuđen, nisam vjerovao da smo prvi na natjecanju. Mislio sam da se to cure šale sa mnom. Na kraju, kad sam se uvjerio da je to istina, morao sam svima reći, bio sam presretan.

Kako je bilo surađivati s kolegicama?

Ah, znate kako je to s kolegicama, uvijek mora biti sve po njihovom, ja sam ih morao slušati. Šalim

se! Naravno da je bilo super raditi s kolegicama i sagledavati stvari iz njihove perspektive te se međusobno družiti i učiti jedan od drugoga. Vrlo su otvorene osobe pa smo zato timski vrlo lagano uspješno odradili taj zadatak.

Planirate li se opet prijavljivati na neko natjecanje?

Iskreno, nisam ni gledao postoje li još kakva natjecanja povezana s njemačkim jezikom, ali ako su kolegice voljne za još jednu avanturu i natjecanje, ja sam uvijek spreman za suradnju. Naravno, uvjet je da nam mentorica i dalje bude naša profesorica njemačkog jezika.

Koliko dugo već učiš njemački jezik?

Njemački učim od četvrtog razreda osnovne škole, ali sam crtane serije gledao još od kad sam bio beba, zato sam se u njemački najviše zaljubio preko televizije. □

RAZGOVOR S DOC. DR. SC. SONJOM KALAUZ
UZ 10. GODIŠNJICU PRVIH DIPLOMIRANIH MEDICINSKIH
SESTARA I TEHNIČARA U HRVATSKOJ

Povijesni iskorak Zdravstvenog veleučilišta u vertikali obrazovanja medicinskih sestara

 Jadranka Pavić

U dugogodišnjem iščekivanju mogućnosti ostvarivanja visokog stupnja obrazovanja, medicinskim sestrama u Hrvatskoj 2005. godine ostvario se nekoliko desetljeća željeni san. Naime, tada je na Zdravstvenom veleučilištu upisana prva generacija medicinskih sestara specijalističkog diplomskog stručnog studija Menadžment u sestrinstvu. Dvije godine kasnije, točnije 2007. godine diplomirale su prve medicinske sestre u Hrvatskoj, čime je otvoren put nizu važnih promjena u sestrinstvu i ekspanziji u visokom obrazovanju medicinskih sestara. Na diplomski specijalistički stručni studij Menadžment u sestrinstvu već u prvoj generaciji, 2005. godine, upisalo se 89 studenata. Do sada je na tom studiju ukupno diplomiralo 245 studenata. Ovom je povijesnom preokretu prethodilo uvođenje bolonjskog procesa u sustav visokog obrazovanja, koji je omogućio nastavak školovanja medicinskim sestrama iz razine prvostupnica prema višoj razini obrazovanja koju do tada nisu mogle ostvariti kao ni mogućnost daljnjeg vertikalnog akademskog obrazovanja na poslijediplomskim doktorskim studijima.

U osvrtu na taj povijesni čin razgovaramo s kreatoricom programa prvog specijalističkog diplomskog stručnog studija Menadžment u sestrinstvu doc. dr. sc. Sonjom Kalauz, koja iza sebe ima dugi životni i profesionalni put i, kako sama kaže, nijedan nije bio lagan. Završila je srednju školu za medicinske sestre, zatim redovni studij sestrinstva, radila je kao medi-

cinska sestra gotovo na svim radnim mjestima – od sobne medicinske sestre do glavne sestre bolnice. Provela je dvije godine na radu u Libiji, u Misurati, kao glavna sestra Klinike za dječje bolesti, rizičnu novorođenčad i nedonoščad. Usporedo je studirala pa je ta-

ko završila studij defektologije, dva poslijediplomska studija na Medicinskom fakultetu u Zagrebu – Javno zdravstvo i Menadžment u zdravstvu / LMHS. Magistrirala je na znanstvenom polju javnog zdravstva, a doktorirala na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na području humanističkih znanosti – filozofije. Stručno se usavršavala u Sjedinjenim Američkim Državama, Danskoj, Portugalu... Bila je članica nekoliko europskih radnih skupina, od kojih je posebice bila važna radna skupina za edukaciju, kompetencije i sestrinsku praksu Federacije komora zemalja EU-a. Stručna je suradnica u Agenciji za visoko obrazovanje, u području akreditacije studijskih programa sestrinstva. Sudjelovala je u osnivanju i bila je nastavnica na studiju sestrinstva u Mostaru, studija sestrinstva u Dubrovniku te diplomskoga sveučilišnog studija sestrinstva na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je još uvijek nastavnica. Radi kao predavačica na studiju sestrinstva Sveučilišta Sjever, gdje joj uskoro slijedi izbor u znanstveno nastavno zvanje docenta (kliničke medicinske znanosti i filozofija). Izabrana je u zvanje docenta u Sloveniji 2013. godine. U svojoj matičnoj ustanovi, Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, radi punih 27 godina i prošle je godine izabrana u nastavno zvanje profesora visoke škole u trajnom zvanju. Iza nje je plodan znanstveno-stručni rad, od čega svakako valja istaknuti i četiri izdana udžbenika.

? Bili ste kreatorica prvog programa koji je omogućio nastavak vertikalnoga visokoškolskog obrazovanja za medicinske sestre, a time i povijesni iskorak u dugo iščekivanoj razini visokog obrazovanja medicinskih sestara. Koji su bili motivi osmišljavanja programa studija Menadžment u sestrinstvu?

Bio je samo jedan, ali vrlo snažan motiv – prilika za uvođenje visokog obrazovanja za medicinske sestre, što su sanjale generacije medicinskih sestara. Jednostavno je bilo nedopustivo da medicinske sestre koje se žele školovati, koje žele napredovati i razvijati svoju profesiju moraju proći „moj put“, koji koliko god težak i koliko god pridonosio razvoju profesije, nije bio dio sestrinskoga visokog obrazovanja. Prilika je bila tu, osjetila sam „meko tkivo u sustavu“ i „uskočila“ s programom. Naravno, bilo bi to neizvedivo bez suglasnosti i podrške rukovodstva Zdravstvenog veleučilišta. Pri izradi programa koristila sam se znanjima koja sam stekla na međunarodnom studiju Menadžment u zdravstvu / LMHS i iskustvima koja sam stekla na stručnim usavršavanjima u svijetu.

? Budući da su to bili počeci, postojale su i razne polemike, posebno u krugovima izvan sestrinske profesije, o opravdanosti i potrebi sestrinskoga visokoškolskog obrazovanja. Je li to utjecalo na motiviranost medicinskih sestara za upis na studij, odnosno kakva je bila zainteresiranost za upis na studij prve generacije?

Interes je bio velik, no odlučili smo upisivati manje grupe studenata kako bi kvaliteta nastave bila što veća. U prvoj generaciji predavači su, osim sa Zdravstvenog veleučilišta, bili profesori s Ekonomskog fakulteta, Pravnog fakulteta, Fakulteta elektronike i računarstva te Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Bio je to, a i ostao je takav, vrlo stručan i kvalitetan studij. Prva je generacija bila specifična i po još nečemu, upisale su ga uglavnom rukovodeće medicinske sestre, dakle one koje su u svakodnevnoj praksi snažno osjećale nedostatak potrebnih znanja iz područja organizacije i upravljanja.

I da, razne polemike, posebno u krugovima izvan sestrinske profesije, o opravdanosti i potrebi sestrinskoga visokoškolskog obrazovanja, postoje još i danas, otpori su bili vrlo snažni, a i danas su. Mi smo se na Zdravstvenom veleučilištu jako trudili da argumentima „rušimo“ predrasude i tvrde stavove, no vrlo smo često bili nadglasani, i to od tijela koja su trebala imati isti cilj – bolju i kvalitetniju skrb za bolesnike, ali i od čelnih ljudi u sestrinskom obrazovanju i članova vlastite profesije, koji su, na žalost, svjesno ili nesvjesno služili nekim trenutačnim interesima nekih drugih skupina.

„Kada bi se za profesionalni status borilo znanjem i argumentima, onda bi sve bilo lako i moguće!”

? Nekoliko godina kasnije pokrenut je i sveučilišni studij sestrinstva u kojemu medicinske sestre dobivaju diplomu magistre sestrinstva. Svaki od navedenih studija ima svoje prednosti. Možete li se osvrnuti na cjelokupno visokoškolsko obrazovanje medicinskih sestara te status koji dobivaju završivši stručne ili sveučilišne diplomske studije za medicinske sestre?

Danas, na žalost, ne mogu ništa pozitivno reći o sustavu obrazovanja medicinskih sestara u Hrvatskoj. ➔

Uvođenjem „Bolonje” u sustav visokog obrazovanja u Hrvatskoj uveden je binarni sustav – stručno i znanstveno visoko obrazovanje. U početku je, na teoretskoj razini, to bila dobra zamisao, no u praksi se pokazalo teško provedivim. Stručni studiji, koji su se izvodili i izvode se na visokim školama i veleučilištima, pa i nekim sveučilištima, doživljavani su kao „studiji drugog reda” ili po svemu „manje vrijedni studiji”, a studenti „manje vrijedni studenti”. Konflikti oko toga traju i danas, iako su stručni studiji u svijetu prihvaćeni, a njihovi studenti vrlo cijenjeni, jer ravno sa studija mogu direktno i bez velike pripreme ući u stručne radne procese.

Kad je riječ o obrazovanju medicinskih sestara, onda je situacija vrlo zamršena, no ako se mene pita, i lako rješiva. Kada bi pravi ljudi bili na pravim mjestima, kada bi se za profesionalni status borilo znanjem i argumentima, onda bilo sve bilo lako i moguće.

Danas nam je, na žalost, nametnuta srednja škola za medicinske sestre, koja traje pet godina. Nakon općeg obrazovanja – osam godina osnovne škole, upisuje se srednja škola za medicinske sestre čiji se program sastoji od dvije godine općeg obrazovanja i tri godine stručnog obrazovanja. Program je utemeljen na preporukama Direktive 36/2005/EC i tu se javlja problem. Naime, programi preddiplomskih studija sestrinstva također su temeljeni na toj Direktivi, ali ulazak na tu razinu obrazovanja reguliran je prema standardima obrazovanja EU-a: osam godina općeg obrazovanja / osnovna škola plus četiri godine općeg ili stručnog obrazovanja plus tri godine preddiplomskog studija sestrinstva. E sada se svakom razumnom čovjeku nameće pitanje – kako je to moguće? Imamo dvije različite razine obrazovanja, a temelji su programa isti, sadržaji, ukupan broj sati, ukupan broj sati iz područja sestrinstva, ukupan broj teorijskih sati zdravstvene njege, ukupan broj sati kliničke prakse... Mi smo po toj „umotvorini” jedinstveni u svijetu. Navedite mi još bar jednu srednju strukovnu školu u Hrvatskoj koja ima takav ustroj. Kada se o tome počne ozbiljno razgovarati na pojedinim za to formiranim povjerenstvima (svaki novi ministar zdravstva formira novo povjerenstvo), tek tada vidite ogromnu količinu nezainteresiranosti, nerazumijevanja i straha – Bože moj, što će mi se dogoditi ako kritički progovorim, možda ću sutra biti smijenjena! Ali ima i agresivnog nametanja stavova i viđenja kako sestrinsko obrazovanje treba izgledati osoba čija bi funkcija u takvim povjerenstvima trebala biti – stavljanje dogovorenih sadržaja u pravne okvire.

Postoji i drugi problem. U Hrvatskoj imamo organizirane stručne i sveučilišne preddiplomske studije sestrinstva, čiji su programi utemeljeni na preporukama

Direktive 36/2005/EC, a koji su po sadržajima i broju sati istovjetni. Kao takve ih je potvrdilo i prihvatilo Ministarstvo znanosti i obrazovanja. Prema tumačenju, razlika je u sadržajima izbornih kolegija (izborni predmeti stručnih studija moraju imati stručne sadržaje, a znanstveni – znanstvene), koji bi u programu trebali biti zastupljeni sa 20 %. Pitam se u čemu je stvarna i velika razlika, jer ako izborni kolegiji čine tu ozbiljnu razliku, onda u znanstvenom pogledu nećemo daleko ići!

U ovakvoj situaciji smiješno je da studenti sa završenim preddiplomskim stručnim studijem, da bi mogli upisati diplomske sveučilišne studije, moraju polagati propisanu razliku ispita!

Treće, imamo diplomske stručne specijalističke studije i diplomske sveučilišne studije sestrinstva. Studenti koji završe diplomske stručne specijalističke studije ne mogu upisati doktorske studije, osim u Sloveniji, i to s razlikom ispita.

Sadržaji kolegija na sveučilišnim diplomskim studijima jesu vezani za sestrinstvo, no većinu nastave iz područja sestrinstva i zdravstvene njege drže nastavnici drugih profesija, liječnici, psiholozi, sociolozi... Kada pitate zašto je to tako, odgovor je: nema osoba s doktoratom znanosti koji bi mogli biti izabrani u znanstveno-nastavna zvanja iz tog područja, a jedino oni mogu biti nositelji kolegija. Događa se da teorije u sestrinstvu, povijest sestrinstva, kliničke aspekte sestrinstva, predaje nastavnik koji je izabran u zvanje docenta iz sasvim desetog znanstvenog polja, ali – ima i završenu srednju školu za medicinske sestre, stoga je kvalificiran za to područje. To je tužno!

Ovo je samo „pregledna”, a nikako dubinska analiza. Ona bi bila još tragičnija.

Stalno ponavljam, za status medicinskih sestara i situaciju u sestrinstvu u Hrvatskoj. krive su isključivo medicinske sestre. Pogledajmo samo što za liječnike radi Hrvatska liječnička komora. Analizirajmo koliko su samo prisutni u medijima, njihov se glas čuje. Kad se god i gdje god raspravlja o situaciji u zdravstvu, tamo su predstavnici liječničke profesije. Mladi su, snažni su, pametni su, sposobni su... Bravo za njih!

A gdje smo mi! Imamo nekoliko sjajnih, pametnih i vrijednih mladih ljudi, s doktoratima znanosti ili upisanim doktorskim studijima. Podržimo ih, pomognimo im. Pokažimo ih, dajmo im mogućnost da progovore, oni znaju artikulirati rečenice!!! Nemojmo u prve redove gurati one za koje već unaprijed znamo da će se suglasiti sa svime što je ponuđeno, bilo na korist bilo na štetu vlastite profesije, one koje ne znaju artikulirati

rati bitne, važne stvari... Pitanje je to samopoštovanja, osobnog i profesionalnog, samo procjene svojih sposobnosti, znanja i vještina. Ljestvicu uspješnosti i kvalitete u našoj profesiji treba podići vrlo visoko. Dajmo priliku onima koji je uspiju preskočiti, a mi koji to nismo uspjeli, pomažimo im, slijedimo ih, učimo od njih. Ne rušimo ih zato što su ljepši, pametniji i sposobniji od nas. Oni su zalag bolje budućnosti generacija koje dolaze!

? Sada kada gledate s odmakom, što mislite, koliko je dobrobiti donio prvi studij u kojemu su medicinske sestre imale mogućnost dobivanja visoke stručne spreme?

Zdravstveno je veleučilište „probilo led“ kada je riječ o vertikalni visokog obrazovanja, no to nisu pratile druge institucije, radne organizacije, a ni sestrinska tijela. Medicinske sestre, a ima ih oko 36 000, velika su brojčana snaga, no razjedinjene i bez dobrog rukovođenja i upravljanja predstavljaju „vrlo lagani plijen“ za bilo kakve oblike manipulacije različitih interesnih grupa.

Vrlo često studentima studija menadžmenta u okviru kolegija Upravljanje ljudskim resursima govorim: „Ne studirate samo da biste nakon dvije godine dobili diplomu, studirate da biste svojim znanjem mijenjali stvari nabolje, da biste vodili, gradili, da biste drugima pokazali i ukazali... To je vaša misija.“

SPECIJALISTIČKI DIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ MENADŽMENT U SESTRINSTVU – 10 GODINA KASNIJE

Visoka razina znanja i korisnost u praksi

Jadranka Pavić

O brazovanje iz područja menadžmenta u sestrinstvu predstavlja nužnost u suvremenom zdravstvu i stoga je važno da profesija, a i poslodavci prepoznaju vrijednost stečenih znanja na ovom području. Štefanija Ozimec Vulinec, prof., koordinatorica specijalističkoga diplomskog stručnog studija Menadžment u sestrinstvu, navodi: „Područje organizacije i upravljanja u zdravstvenoj njezi zahtijeva visoko educirane profesionalce. Danas u razvijenom svijetu medicinske sestre su u svim upravljačkim tijelima zdravstvenih radnih organizacija i zadužene su za organizaciju, upravljanje i kontrolu rada medicinskih sestara te sudjeluju u svim oblicima planiranja razvoja i donošenju strateški važnih odluka. Studijski program specijalističkoga diplomskog stručnog studija Menadžment u sestrinstvu u trajanju od dvije godine (120 ECTS bodova) priprema medicinske sestre za ovu zahtjevnu ulogu. Studij obuhvaća kolegije iz područja organizacije i upravljanja, timskog rada, etičkih principa zdravstvene njege i upravljanja, upravljanja kvalitetom zdravstvene njege, upravljanja rizicima, poznavanja zdravstvenih sustava, zdravstvenih politika, sustava financiranja i obračuna u zdravstvu, ali i druge kolegije kojima je cilj nadogradnja znanja iz područja zdravstvene njege. Cilj je studija osposobiti medicinske sestre/tehničare da obavljaju poslove iz područja organizacije i upravljanja na različitim radnim mjestima koja su predviđena razinom obrazovanja. Znanja ➔

Štefanija Ozimec Vulinec

i vještine potrebne za upravljanje i organizaciju zdravstvene njege potrebno je razvijati kroz stručni i znanstveni rad, kako bi se postigli najviši standardi prakse u svrhu promicanja zdravlja i kvalitete zdravstvene njege. U proteklih deset godina za ovaj studij postoji stalni

interes, što potvrđuje njegovu kvalitetu, a studenti sa završenim diplomskim specijalističkim studijem Menadžment u sestrinstvu svoja znanja primjenjuju u zdravstvenim ustanovama na primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj razini te u socijalnim ustanovama u kojima se provodi zdravstvena njega."

zdravstvene njege, bila su nužna znanja iz područja upravljanja u zdravstvu, koja je prije upisanog studija stjecala neformalnim načinom obrazovanja. Stoga, kako navodi, ni jednog trenutka nije bila u dilemi hoće li upisati ovaj studij: „Kad je bio raspisan natječaj za studij Menadžment u sestrinstvu javila sam se sa željom da steknem i potvrdim znanje iz područja upravljanja u sestrinstvu. Jako mi je drago da sam završila taj studij i smatram da je potreban mnogima koji imaju ovakvo i slično radno mjesto."

Nadalje, među prvima je bila i Marica Lukić. O svojem profesionalnom razvoju nakon stečene diplome navodi: „Nakon stečenoga akademskog naziva započela sam radni odnos u Referentnom centru Ministarstva zdravstva RH za zaštitu zdravlja starijih osoba – Služba za javnozdravstvenu gerontologiju Nastavnog zavoda za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“. Specijalistički diplomski stručni studij Menadžment u sestrinstvu svakako mi je pomogao da sveobuhvatno sagledam složenost poslovnih procesa u zdravstvenoj i socijalnoj skrbi, kojima se bavi RCMZ RH za zaštitu

Medicinske sestre iz prve generacije

Među prvim sestrama koje su diplomirale bila je diplomirana sestra Zora Bilić koja je vlasnica Zdravstvene ustanove za njegu i rehabilitaciju Zorica koja uspješno posluje 25 godina. Ustanova pruža usluge zdravstvene njege bolesnika u kući, fizikalne terapije bolesnika u kući i sanitetskog prijevoza. Zapošljava oko 80 djelatnika, a u pojedinim razdobljima imala je više od 200 zaposlenih. U njezinoj uspješnoj poslovnoj karijeri, uz profesionalna znanja iz područja

Zora Bilić

Marica Lukić

zdravlja starijih osoba. Posebno mi je drago što sam u prvoj generaciji završila Menadžment u sestrinstvu na Zdravstvenom veleučilištu, koje ima tradiciju i kvalitetu, a pod vodstvom voditeljice doc. dr. sc. Sonje Kalauz, koja je i sama potekla iz sestrinske profesije. Tijekom studija Menadžment u sestrinstvu studenti sestrinstva educirani su za provođenje istraživanja, ali i o načinima implementacije raznih projekata u svakodnevnu sestrinsku praksu. Stoga smatram da diplomirane medicinske sestre završetkom Menadžmenta u sestrinstvu trebaju biti više uključene u reformske obrazovne programe, kako bi unijele stručno-znanstvene inovacije u sestrinstvo i na taj način integrirale vrhovni i operativni sestrinski menadžment.”

Diplomirana medicinska sestra Biserka Režek od 2009. godine obnaša funkciju pomoćnice ravnatelja za sestrinstvo, odnosno glavne sestre KBC-a Sestre milosrdnice, bolnice s bogatom poviješću i tradicijom. „Studij Menadžment u sestrinstvu upisala sam motivirana željom za boljim i kvalitetnijim obavljanjem

svakodnevnih poslova koji zahtijevaju znanja iz organizacije i upravljanja te njihovu praktičnu primjenu, razvojem u osobnom i u profesionalnom smislu te željom za učenjem. Vještine i znanja usvojena na studiju znatno su mi olakšali svakodnevno obavljanje poslova, ali i proširili vidike. Uvidjela sam da spremnije odgovaram na zahtjeve koji se tiču organizacije sestrinske službe i rješavam novonastale probleme: nova znanja, sestrinske inovacije i suvremeno vođenje postali su odgovorom na mnoga pitanja. Iznimno mi je drago što sam uspješno završila studij Menadžment u sestrinstvu, jer mi je donio vještine i znanja koja sam dugo godina priželjkivala, a koje nigdje drugdje nisam mogla dobiti. Studij smatram korisnim i kvalitetnim i nužnim u sestrinskoj današnjici.” ističe Biserka Režek, dipl. med. sestra, osvrćući se na studij.

U prvoj generaciji diplomirala je i Vedrana Iveta iz Dubrovnika. Radila je u OB-u Dubrovnik na različitim poslovima medicinske sestre, a između ostalog obavljala i funkciju pomoćnice ravnatelja za sestrinstvo a od 2014. godine na funkciji je pomoćnice ravnatelja za sestrinstvo u Domu zdravlja Dubrovnik. Vedrana Iveta predavačica je na studiju sestrinstva u Dubrovniku. U osvrtu na završeni studij Menadžment u sestrinstvu Vedrana Iveta navodi: „Motiv da upišem specijalistički diplomski stručni studij Menadžment u sestrinstvu bila je spoznaja da mi se pruža prilika za dodatnu nadogradnju u stručnom smislu. Naglašavam da sam danas posebno zadovoljna jer mi to znanje svakodnevno pomaže u realizaciji zahtjevnosti svakodnevnih poslova. Naučila sam da je studij Menadžment u sestrinstvu nešto što svima može dati dobre i ispravne smjernice u upravljanju. Upravo iz tog razloga danas mi je drago što sam završila stručni studij jer smatram da poslovi medicinske sestre trebaju svakodnevnu nadogradnju baš u stručnom području.” Vedrana Iveta, dipl. med. techn. naglašava: „Pozdravljajući otvaranje sveučilišnih diplomskih studija ne mislim da smo ikako uskraćeni znanjem na našem stručnom studiju. Kad su meni nudili da upišem razliku predmeta da bih svoje obrazovanje izjednačila sa sveučilišnim, pitala sam što dobivam s tim. Odgovor je bio: 120 ECTS bodova. Ja sam se nakon toga zahvalila i rekla da ja to već imam. Htjela bih naglasiti da smo se baš mi kao prva generacija posebno trudili dokazati što sestrinstvo našim obrazovanjem dobiva. Kao prva generacija, uz voditeljicu doc. dr. sc. Sonju Kalauz, smo bili ambasadori svega onoga što je poslije nastupilo u sestrinstvom obrazovanju. S tim da mi je žao, nakon što su to podržali i pozdravili HKMS, Medicinski fakultet i ostale institucije, da se odmah nakon otvaranja Sveučilišnih diplomskih studija počelo umanjivati važnost našeg obrazovanja. To je nepravедno jer je zahtjevnost ➔

Biserka Režek

nastavnih sadržaja i polaganja ispita na ovom studiju na visokoj razini, kao i kvaliteta predavanja. Nadam se da će se u budućnost koja dolazi ispraviti nepravilnosti u uvažavanju studija, jer takav pristup stvara razdor, a ne jedinstvo struke.”

Pomoćnica ravnatelja za sestrinstvo – glavna sestra Specijalne bolnice za rehabilitaciju Ljerka Pavković također je upisala studij s prvom generacijom. U osvrtu na studij ističe: „Ubrzo nakon što sam diplomirala izabrana sam za glavnu sestru bolnice i počela s uvođenjem promjena. Sve što sam učila reflektirala sam na svoju ustanovu, organizaciju zdravstvene njege i vidjela mogućnosti za promjene na bolje s obzirom na samostalnost medicinske sestre na području zdravstvene njege. Sve mi je to pomoglo u mom radu na novoj funkciji. Organizacija, upravljanje, financijsko poslovanje, komunikacija, zakonska regulativa u zdravstvu, informatika... Sve što sam naučila pomoglo mi je da naša ustanova bude prepoznata po kvaliteti zdravstvene njege i po mnogo čemu prva u Republici Hrvatskoj. Istaknula bi informatizaciju, kategorizaciju bolesnika, tablična računala, kontinuiranu edukaciju i još puno toga što sam naučila. Istaknula bih također da smo svi koji smo završili ovaj studij dobri kolege i međusobno si pomažemo i razmjenjujemo svoja iskustva kroz razne edukacije i na stručnim skupovima. Drago mi je da sam završila Menadžment u sestrinstvu na Zdravstvenom veleučilištu i bila među generacijom koja je bila dio kritične mase koja je utjecala na razvoj obrazovanja medicinskih sestara u Hrvatskoj. Danas slušamo kako se uvode komunikacijske vještine u obrazovanje, palijativna skrb itd., a mi smo to uz ostalo počeli učiti na Veleučilištu prije više od desetljeća. Voljela bih da medicinske sestre mogu položiti samo razlikovne predmete i nastaviti obrazovanje na sveučilišnim studijima, a ne ponovno upisivati sveučilišni studij od početka kao da di-

plomski studij nisu završile. Osim toga, smatram da su nam trenutačno u Hrvatskoj potrebnije sestre sa završenim stručnim studijem, specijalizirane za određena područja. To ne znači da umanjujem vrijednost sveučilišnih studija koji su potrebni u obrazovnim područjima sestrinstva. No znanja koja sam na ovom studiju stekla treba imati svaka glavna sestra odjela ili pomoćnica ravnatelja za sestrinstvo i smatram da bi s ovim završenim studijem trebale imati prednost u zapošljavanju na tim radnim mjestima, a sestre koje završavaju sveučilišne studije trebale bi biti zaposlene u istraživačkom radu i obrazovanju.”

Ipak je moguće nakon stručnog upisati doktorski studij!

U Republici Hrvatskoj nakon završenoga specijalističkog diplomskog studija medicinske sestre ne mogu nastaviti obrazovanje na poslijediplomskim doktorskim studijima. No da to usklađivanje u velikoj mjeri ovisi o dobroj volji onih koji odlučuju potvrđuje i iskustvo medicinskih sestara/tehničara polaznika doktorskih studija u Sloveniji. Naime, medicinske sestre i medicinski tehničari koji su završili ove studije bez problema upisuju doktorske studije u Republici Sloveniji koja je, jednako kao i Hrvatska, dio Europske unije. Deseci studenata sa završenim specijalističkim studijima na Zdravstvenom veleučilištu svoju su vertikalnu u obrazovanju ostvarili u Republici Sloveniji. Iz grupe prve generacije koja je završila specijalistički diplomski stručni studij Menadžment u sestrinstvu i upisala poslijediplomski doktorski studij dolaze i predavačice na Zdravstvenom veleučilištu na studiju sestrinstva – Irena Kovačević, dipl. med. techn. i Mara Županić, dipl. med. techn.

O svojim iskustvima Irena Kovačević ističe: „U akademskoj godini 2014./2015. upisala sam poslijediplomski doktorski studij biomedicine, grana Javno zdravstvo, na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani u Sloveniji. Stručni studij koji sam završila

Irena Kovačević

Ljerka Pavković

nije bio prepreka za upis doktorskog studija u Sloveniji. Uvjet za upis bilo je 120 ECTS bodova, koje sam ostvarila na Zdravstvenom veleučilištu. Na žalost, u Hrvatskoj sa stečenom diplomom i ostvarenih 120 ECTS bodova na specijalističkom diplomskom stručnom studiju nisam imala mogućnosti ni uvjete za upis na željeni poslijediplomski doktorski studij, koji bi bio vertikalna u mojoj edukaciji i napredovanju.”

Mara Županić

Mara Županić svoje je školovanje nastavila također u Sloveniji. O tome navodi: „S obzirom na to da je gerontologija od uvijek bila jedan od mojih osobnih interesa, ukazala se prilika za upis na integrirani studij Socijalna gerontologija na Sveučilištu Alma Mater Europaea u Republici Sloveniji u Mariboru. Ovaj studij nudi inovativni program za rješavanje problema s kojima se suočava starija populacija. Program priprema studente za politike i istraživanje dok proučavaju mehaniku i tajne dugovječnosti, starenja i zdravlja stanovništva. Cilj je da budući stručnjaci budu pripremljeni za vodeće pozicije kojima mogu utjecati na promjenu politika na lokalnoj i nacionalnoj razini te za istraživačke poslove u području gerontologije. Odlazak na studij izvan Hrvatske zahtijeva puno vremena i financijskih sredstava, a ako je bilo moguće nakon specijalističkoga stručnog studija upisati poslijediplomske studije u Sloveniji, ne vidim razloga da to nije bilo moguće i u Hrvatskoj.” □

Prve diplomirane medicinske sestre na Specijalističkom diplomskom stručnom studiju – Menadžment u sestrinstvu:

Zora Grbavac – 11.12.2007. (sada Bilić)

Marica Lukić – 11.12.2007.

Gordana Stošić – 11.12.2007.

Ankica Pavičić – 12.12.2007.

Ružica Mrkonjić – 17.12.2007.

Milka Grubišić – 17.12.2007.

Katica Dugina – 17.12.2007.

Marija Orlić-Šumić – 17.12.2007.

Danijela Begović – 17.12.2007.

Olga Cvetko – 17.12.2007.

Jasminka Horvatić – 18.12.2007.

Biserka Režek – 18.12.2007.

Zinka Bratuša – 18.12.2007.

Smiljana Kolundžić – 18.12.2007.

Nevenka Ivek – 18.12.2007.

Marijeta Fištrek – 21.12.2007.

Važnost volontiranja za profesionalni i osobni rast

✍ Iva Marinović i Matea Ljubas

O volontiranju

Volontiranje je dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, znanja i vještina u svrhu pomaganja pojedincu ili općoj populaciji. Osim što volonter pomaže onima kojima je pomoć potrebna, kroz volonterski rad izgrađuje samog sebe i solidarnost prema drugima. Kroz volontiranje razvija se osjećaj za druge ljude, prikupljaju se nova znanja i vještine te je zbog navedenog važno da se u dobrovoljni rad uključe mladi ljudi. Sve se više osnivaju udruge kojima su potrebni volonter. Volonteri na taj način dobivaju mogućnost za razvoj svoje empatičnosti.

Volonterski rad studenata Zdravstvenog veleučilišta

Studenti Zdravstvenog veleučilišta sudjeluju i podržavaju mnoge volonterske akcije i događanja. Osim kroz praksu koju imaju tijekom redovitog školovanja, svi studenti mogu odabrati neku od mnogobrojnih volonterskih akcija kroz koju mogu postići dodatna zna-

nja i vještine. Stoga je od velike važnosti za studente koji su dio zdravstvenog sustava da kao volonteri budu dobar primjer ostalima te da se tako istovremeno pripremaju za rad. Zahvaljujući volontiranju studenti mogu pronaći mnoge zanimljive sadržaje te nadograditi postojeće znanje.

Povezanost školovanja i volontiranja

Kao studentice sestrinstva, svake akademske godine imamo kvalitetne i poučne vježbe na raznim radilištima. No nije jednostavno u kratkom periodu naučiti kako funkcionira odjel na kojem se nalazimo. U petom semestru iz kolegija Zdravstvena njega osoba s invaliditetom odradile smo vježbe u Centru za odgoj i obrazovanje Dubrava, gdje istovremeno djelujemo kao volonterke. Ove vježbe bile su drugačije od drugih jer smo imale uvid u rad Centra te smo se bolje upoznale sa štićenicima spomenutog doma. Samim smo time uvidjele koliko je volonterski rad važan za naše napredovanje u daljnjem obrazovanju i radu. U nastavku želimo podijeliti svoja iskustva volontiranja u Centru za odgoj i obrazovanje Dubrava. Nadamo se da će naš primjer volontiranja drugim našim kolegama studentima biti poticaj za početak volontiranja!

Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava

Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava namijenjen je školovanju i rehabilitaciji djece i mladeži s motoričkim poremećajima i kroničnim bolestima do 21 godine života. Način je obrazovanja individualan, to jest osposobljava svakog pojedinca po redovitom, prilagođenom ili posebnom programu. U sklopu Centra nalazi se i dio za osobe koje imaju više od 21 godinu i oni su uključeni u radno-okupacijske (kreativne) aktivnosti jer zbog težine oštećenja nisu sposobni za rad niti se mogu uključiti u radionice koje su primjerene nji-

Uskrсна humanitarna akcija u organizaciji studenata Zdravstvenog veleučilišta

hovim psihofizičkim mogućnostima. U Centru postoji multidisciplinarni tim, dakle medicinske sestre, fizioterapeuti, socijalni radnici, logoped, pedagog i nastavnici iz raznih područja. Posebnost je Centra da se svakom pristupa individualno i holistički.

Ulaz u Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava

HIMNA CENTRA

DVA DOMA ŽIVOT MI DAO,
GRIJU MU LJUBAVJU SVOM,
DANI U DUBRAVI TEKU,
U SRCU RODNI JE DOM.

**PRIPJEV: POSTANI ZRAKA SUNCA
TOPLA I BLISTAVA,
MOŽDA BAŠ TEBE ČEKAM
U CENTRU DUBRAVA.**

SVI MOJI DRAGI DALEKO,
AL' PRIJATELJI SU TU,
DA PRUŽE RUKU ILI SMIJESAK,
U DOBRU ILI U ZLU.

**PRIPJEV: POSTANI ZRAKA SUNCA
TOPLA I BLISTAVA,
MOŽDA BAŠ TEBE ČEKAM
U CENTRU DUBRAVA.**

KADA ME ZABOLI ŽIVOT,
PJESMA JE K'O MELEM BLAG,
NA SVIJETLE STAZE ME VODE,
SAM BOG I PRIJATELJ DRAG.

Himna Centra za odgoj i obrazovanje Dubrava

Naša iskustva volontiranja

Matea: „Kao budućoj prvostupnici sestrinstva bilo mi je bitno da budem upoznata sa svim područjima zdravstva te mi je volonterski rad u tome uvelike pomogao. Tijekom volontiranja više sam se upoznala s korisnicima Centra i s poteškoćama koje se javljaju tijekom njihova razvoja. Volonterski rad također mi je olakšao proces upoznavanja korisnika tijekom vježbi i zbog toga mi je s njima bilo lako uspostaviti dobar odnos i uvjete za rad. Volontiranjem sam dobila jasan uvid u stanje svakog pojedinca te sam stečeno znanje primijenila u praksi. Kao volonterka bih svakome preporučila volonterski rad, jer osim što sam radila nešto korisno, upoznala sam i povezala sam se s mnogim ljudima.“

Matea Ljubas (studij sestrinstva, treća godina)

Iva: „Volontiranje za mene predstavlja zaista poseban način provođenja slobodnog vremena. Svoje vrijeme, znanje i talente darujem drugima koji trebaju pomoć. Volontiranjem u Centru za odgoj i obrazovanje Dubrava naučila sam da ako u osobi postoji želja za ispunjenim životom, nikakvo tjelesno oštećenje ne može biti prepreka za ostvarivanje snova. Druženjem s djecom i adolescentima koji su smješteni u Centru obogatala sam svoje znanje i stekla važno iskustvo. Svakako da mi je ovo volontiranje pomoglo da se na vježbama osjećam ugodnije, budući da sam volontirajući upoznala djecu koja borave u Centru. Primijetila sam da su i djeca koja su mene upoznala prije vježbi (za vrijeme volontiranja) također opuštenija i više su druželjubiva. Posebno me veseli i raduje kada vidim osmijeh na njihovim licima i sjaj u očima!“

Iva Marinović (studij sestrinstva, treća godina)

Pretvaraju namjere u djela

Alen Đuroković, student treće godine studija radne terapije, koordinator Ureda za volonterske i humanitarne aktivnosti Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta

Volontiranje je, za mene, najbolji način provođenja svih naših dobrih namjera u konkretno djelo, jer, kako je poznati irski dramski pisac Oscar Wilde rekao: „I najmanji čin ljubaznosti vrijedi više i od najbolje namjere.“

Imam čast biti dio Ureda za volonterske i humanitarne aktivnosti Studentskog zbora te iz prve ruke gledati kako naši volonteri čine baš to – pretvaraju svoje namjere u djela. Iznimno mi je drago što se dobar dio naših studenata odaziva na volonterske akcije te svojim nesebičnim radom pokazuju kako će jednog dana biti uspješni zdravstveni djelatnici prepuni empatije i srdačnosti.

Zahvaljujući involviranosti u mnoge volonterske aktivnosti zaista raznolikog tipa, imao sam priliku razviti svoje

postojeće vještine u interakciji s djecom i odraslima te razviti mnoge nove. Spomenute vještine jedan su od ključnih razloga zbog kojeg smatram da bi svaka osoba trebala iskusiti čari volonterstva koje pridonose ne samo zajednici nego i samom volonteru. Uz volontiranja na brojnim festivalima, konferencijama i javnozdravstvenim

akcijama imao sam prilike iskusiti i kako je biti volonter na aktivnostima koje uključuju direktan kontakt s osobama koje imaju poteškoća u raznim područjima svojeg života. To će mi iskustvo, vjerujem, jednog dana pomoći da budem bolji radni terapeut. □

Moja priča o volonteranju

Valentine Horvat, studentice treće godine sestrinstva, dobitnica pohvalnice Studentskog zbora za volonterski i humanitarni rad

Moje je volonteranje započelo još u Osnovnoj školi Oroslavje kada smo se pripremali, kao pomladak, za gradsko natjecanje ekipa prve pomoći. Od tada volontiram u Gradskom društvu crvenog križa Donja Stubica, a službeno sam u Klubu mladih od 2015. godine, kada je i osnovan. Jedna je od aktivnosti koje provodimo i edukacija najmlađih, gdje sam bila najviše uključena, ali i najstarijih, gdje provodimo edukativne radionice prve pomoći. Nesebično poklanjanje slobodnog vremena za druge pruža mi osobno zadovoljstvo, a, naravno, lijepo je kada to i drugi prepoznaju. Godine 2016. moja sestra i ja dobile smo nagradu Lokalnoga volonterskog centra „Orkas“ Oroslavje za najvolonterke u kategoriji od 15 do 30 godina za volonterski doprinos zajednici u 2016. godini. Također, mogu se pohvaliti da sam dobila i priznanje Hrvatskog crvenog križa za volonterski doprinos u 2016. godini te sada za kraj pohvalnicu Zdravstvenog veleučilišta za volonterski i humanitarni rad. Zdravstveno veleučilište poveznica je mojem volonterstvu jer ću na studiju sestrinstva steći veće kompetencije i moći ću i dalje sudjelovati u edukacijama za prvu pomoć. Smatram da bi svatko trebao dijeliti svojeg slobodnog vremena podariti ljudima ko-

jima je potreba pomoć. Mladi smo pa svoje slobodno vrijeme znamo trošiti na razne načine, ali volonterstvo u nekoj potrebitoj zajednici učinit će nas sretnijima. □

Slika 1. Ravnateljica GDCK-a Donja Stubica i ja na dodjeli nagrade Lokalnoga volonterskog centra „Orkas“ za najvolonterke u kategoriji od 15 do 30 godina

Slika 2. Edukativna radionica prve pomoći u Dječjem vrtiću „Zvirek“ u Stubičkim Toplicama

Davanje je primanje

✍ **Silvija Dumić**, studentica treće godine studija
sestrinstva, volonterka Crvenog križa i edukatorica

Najljepše što možeš nekome pokloniti jest tvoje vrijeme – jedan je od mnogih citata koji opisuju motivaciju svakog volontera za davanje sebe drugima.

Volontiram u Klubu mladih Crvenog križa Grada Zagreba od 2011. godine. Aktivnost koja me zainteresirala za Crveni križ i volontiranje bila je prva pomoć. Prvi doticaj s prvom pomoći i volonterstvom općenito imala sam u sedmom razredu osnovne škole.

Program prve pomoći obuhvaća obuku učenika sedmih razreda osnovne i drugih razreda srednje škole. Učenici prolaze edukaciju i obuku iz prve pomoći u vidu teorije i praktičnih vještina kao što su zamatanje zavoja, postavljanje imobilizacija, okretanje osobe bez svijesti u bočni položaj, reanimacija i slično. Nakon obuke koja se održava u Novom Vinodolskom učenike se priprema za natjecanje. Sama ta obuka, nove i zanimljive stvari koje sam na njoj naučila, pripreme za natjecanje i volonteri koji su mi tada bili predavači i demonstratori, a sada su mi prijatelji, privukli su me u Crveni križ. I tako već šest godina (i nadam se još mnogo), zahvaljujući ljudima koji su mi pokazali koliko je predивно biti volonter, i ja svoje vrijeme poklanjam drugima.

Mnogi me ljudi pitaju što vidim u volontiranju i zašto toliko vremena provodim u Crvenom križu kada za to ne dobivam plaću. Volontiranje je po definiciji neplaćen, neprofitni rad od kojeg osoba ne dobiva nikakva materijalna dobra. Kroz godine u Crvenom križu shvatila sam da nije materijalno ono najvažnije što mogu dobiti od ljudi. Zahvale, pohvale, nova znanja, iskustva, prijateljstva i osmijesi ponekad vrijede mnogo više od bilo koje svote novca. Tako da je moj odgovor uvijek isti – možda ne dobivam plaću, ali dobivam mnogo više. Ne kaže se uzalud „davanje je primanje“. Npr. volontiranjem u programu „Bolnica bezbolnica“ u Klinici za dječje bolesti Zagreb i Dječjoj bolnici Srebrnjak dobivam iskrene osmijehe i tople zagrljaje bolesne djece koju posjećujemo jednom tjedno kako bismo se s njima igrali, potaknuli im kreativnost i skratili vrijeme. Tako svi volonteri koji su uključeni u taj program djeci daju samo nekoliko sati svojeg vremena tjedno, a njima, koji su hospitalizirani, to neizmjereno mnogo znači. Za uzvrat oni nama pokažu što znači biti zahvalan i kreativan, pomognu nam da probudimo djecu u sebi i pokažu nam što znači istinski se smijati i ne bojati se bolnica. Zato volontiram.

Prvenstveno je doticaj s prvom pomoći u meni probudio interes za pomaganje ljudima. Ne samo na pripremama za natjecanje podmlatka i mladeži Crvenog križa nego i u stvarnom životu. I tako sam po nekom logičnom slijedu završila na studiju sestrinstva. Mnogo naših volontera na kraju ode u medicinske vode. Mislim, a sada na trećoj godini studija već mogu reći da znam, da su mi neka pri-

jašnja znanja i iskustva iz tog područja pomogla kroz sve ove godine studija. Tako da mogu zahvaliti Crvenom križu što me zapravo uputio k onom što doista volim i u čemu se nadam da ću uspjeti, a to je sestrinstvo. To je još jedan od dokaza kako se iz male ljubavi može roditi velika.

Preko Zdravstvenog veleučilišta sudjelovala sam na Festivalu jednakih mogućnosti 2017. godine, a 2016. godine bila sam na međunarodnom kampu Crvenog križa i Crvenog polumjeseca Atlantis (na kojem su bili volonteri iz cijelog svijeta). Festival jednakih mogućnosti i Atlantis, kao i volontiranje s migrantima za vrijeme izbjegličke krize 2015. godine i pomoć poplavljenim područjima iz 2014. godine u meni su ostavili poseban utisak. Naravno, teško je izdvojiti bilo koji broj događanja, akcija, aktivnosti i programa koji su mi najviše prirasli srcu, jer svaki trenutak vremena odvojen za pomoć drugima sam je po sebi poseban.

Provođenje vremena u socijalnom dućanu i dijeljenje paketa hrane i higijenskih potrepština socijalno najugroženijima, učenje mladih od sebe prvoj pomoći ili igranje s hospitaliziranom djecom ne oduzima mnogo vremena. Svi smo mi zatrpani obvezama, studentskim, osobnim ili nekim trećima. Volonteri možda nemaju sve vrijeme svijeta, ali ono što uvijek imaju jest srce. Mislim da osoba ne može biti volonter ako nema ljubavi za druge ljude. Kao što nama na predavanjima profesori govore da ne možemo biti dobre medicinske sestre i medicinski tehničari, ako ne volimo ljude, tako ja mislim da volonter ne može biti netko tko će za svako svoje dobro djelo tražiti protuuslugu. Ne činimo sva dobra djela zbog drugih, neka činimo sami zbog sebe. Ali ne na sebičan način. Davanjem drugima primamo dvostruko. I višestruko. I mislim da bi kada bi dani volontera trajali duže od 24 sata neki od njih toliko sati više proveli volontirajući. Svim studentima koji se odluče postati volonteri mogu poručiti samo to da volontiranjem neće izgubiti vrijeme. Sve utrošeno vrijeme uložiti će se u neku drugu osobu, dijete ili projekt. Istina je da neće dobiti plaću u novcu ili nečem drugom materijalnom, ali dobit će plaću koja će ih ispuniti iznutra. □

„Svaki mi je put iznova čudesno“

 Dora Šušković Stipanović, treća godina studija fizioterapije

Studentica sam fizioterapije, a volontirati sam počela nakon srednje škole. Uvijek mi je drago odazvati se raznim volonterskim akcijama koje me privuku ili na koje me pozovu prijatelji, kolege ili udruge s kojima sam u kontaktu. Izrazito sam senzibilna pa priznajem da mi je ponekad toliko važno vlastitim sudjelovanjem podržati rad neke udruge da mi to onda često postane prioritetnije čak i od obveza na fakultetu! Volontersko iskustvo neopisivo obogaćuje – znanjem, poznanstvima, prijateljstvima, spoznajama o sebi, produbljivanjem osjećaja za ono izvan samog sebe i odmicanjem od vlastitih briga, problema i ega! Baš svako iskustvo dragocjeno je i pozitivno. Uvijek je tako kada se pristupa pozitivno, skromno i otvorena srca.

Do sada sam imala prilike volontirati u Krilima, na Festivalu jednakih mogućnosti, akcijama Europa Donne te filmskim festivalima ZagrebDox i Dani hrvatskog filma. Dvije sam godine u Centru za rehabilitaciju Silver bila socijalizator pasa. Labradorica Dizzy sada je terapijski pas dječaku koji živi u Sisku, a Polly je prije no što je trebala krenuti na jednogodišnju edukaciju za vodiča slijepih dobila dijagnozu displazije kuka. S obzirom na to da psi trebaju biti 100 posto zdravi kako bi mogli „raditi“, iz Silvera su mi ponudili da udomim Polly, tako da sada imam i psa! Kako se pse na socijalizaciji mora što više voditi među ljude i na različita javna mjesta, tako sam je kao štene vodila i na volontiranje u Hrvatskom savezu gluhoslijepih osoba „Dodir“. Ondje sam završila dvogodišnju edukaciju znakovnog jezika te volontirala s gluhoslijepim osobama kao prevoditelj intervenor. Polly sam vodila na adventsko uređenje prostorija udruge na kojem je srušila okićeni bor! Veliko mi je iskustvo bilo volontiranje u Centru za rehabilitaciju Fortica u Kraljevici u kojem su smještene djeca i odrasli s višestrukim oštećenjima, a koji većinom nemaju odgovarajuću roditeljsku skrb. Sestre, fizioterapeuti, kuharice i sve osoblje Fortice toliko je prekrasno i strpljivo pa sam s njima ostala u kontaktu. Kolegama sa studija fizioterapije sigurno bi bilo zanimljivo volontirati u Centru za edukaciju i savjetovanje „Sunce“, odnosno sportskim treninzima na Knežiji koji su besplatni za svu djecu s teškoćama u razvoju, a vode ih iskusni kineziolozi. Osim na njihovim treninzima, volontirala sam i na sportskim natjecanjima koja organiziraju jednom godišnje. Svako je dijete s teškoćama nagrađeno medaljom za sudjelovanje, ali i za rezultat postignut na natjecanju, i to djecu jako veseli!

S obzirom na to da se želim specijalizirati za rad s djecom s poremećajem iz spektra autizma, trenutačno volontiram u udruzi „Progovori autizam – širi ljubav“. Udruga

ima timove volontera koji se konstantno educiraju te paralelno svakodnevno provode individualne tretmane programa Son Rise (SR) s djecom s poremećajima iz autističnog spektra. Svakom je djetetu potrebno desetak volontera za svakodnevno provođenje tretmana kroz igru pa pozivam sve zainteresirane da se jave. U ta dva sata SR igre tjedno, koliko svatko od nas volontira, dijete koje je „u svojem svijetu“ prepoznaje podršku i prihvaćanje te se otvara volonteru, dijeleći s njim pogled i misli! Svaki mi je put iznova čudesno i zahvalna sam djeci što me prihvaćaju u svojem svijetu i uče me kako da se igram s njima.

Zimske praznike provest ću u Vrbovcu. Naime, ondje udruga Za osmijeh provodi zimski kamp za djecu iz obitelji slabijega imovinskog statusa, a ja ću kao dio volonterskog tima biti jedna od mentora. Tema je kampa edukacija o vršnjačkom nasilju, no uz to je planiran bogat cjelodnevni program, od raznih sportskih igara, jahanja i izrada slastica za konje do likovnih radionica, filmskih i diskovečeri... Tome se jako veselim!

Sretna sam što studenti Zdravstvenog veleučilišta, u skladu sa svojim budućim pozivom, imaju razvijen osjećaj i potrebu za volontiranjem te da od Veleučilišta kao institucije imamo podršku, između ostalog i preko organiziranoga volonterskog ureda.

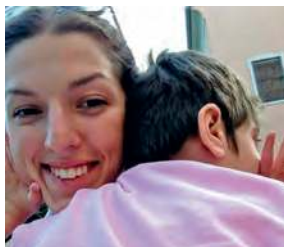

„Kroz volontiranje sam naučila cijeliti život“

✍ **Matea Žalac**, studentice treće godine fizioterapije, dobitnica priznanja i nagrade studentima koji su svojim djelovanjem doprinijeli ugledu Zdravstvenog veleučilišta u ak. god. 2016./2017. u kategoriji Volonterski i humanitarni rad

Kada je riječ o volontiranju, volim reći da je svako dobro djelo i pomoć bilo kome oko nas na neki način volontiranje i osobno to smatram normalnim ponašanjem. Intenzivnije volontiranje krenulo je prije četiri godine, odnosno u trećem razredu srednje škole. Od početka sam, kako ja to volim nazvati, Božjom providnošću volontirala na onim mjestima na kojima sam bila potrebna. Počela sam s akcijama u školi (razna prikupljanja donacija, prodaja stvari u humanitarne svrhe itd.), domu za starije i nemoćne, zatim bih se rado odazvala gdje bi me tko pozvao. No „udomačila“ sam se u Specijalnoj bolnici za kronične bolesti dječje dobi Gornja Bistra. Kroz volontiranje, osobito u bolnici, naučila sam cijeliti život i sve ono što u svakodnevnoj gužvi uzimamo zdravo za gotovo. Veliki poticaj i snagu za volontiranje daje mi vjera jer kroz nju gledam ljude kao braću i sestre kojima pomažem i koji meni pomažu i daju mi mnogo kroz volontiranje te me uče ljepoti koja je oko nas, a često je nismo ni svjesni. Sve što imamo – talente, osmijeh, snagu – sve što smo primili besplatno rođenjem, trebali bismo besplatno dati onima kojima je potrebna pomoć drugih ljudi. U bolnici su u Gornjoj Bistri djeca koja na izgled ne mogu ništa dati, bolesna su i ne razumiju nas. No ta djeca meni su dala ono neprocjenjivo – naučila su me što znače iskrene emocije, naučila su me da moram zahvaljivati na svojem zdravome tijelu, naučila su me da nije sve tako crno i da zastanem u vrevi grada i odvojim vrijeme kako bih uvidjela i ono izvan buke i imala mir u srcu. Zapravo – više sam dobila nego dala volontiranjem. Kroz volontiranje počela sam gledati drugačije na život i shvatila da želim studirati fizioterapiju i pomagati svim potrebitima bez obzira na društveni status, vjeru, naciju, boju kože. Željela bih kroz fizioterapiju pokazati da je pokret život i da ga moramo cijeliti. Svima koji nisu imali iskustvo volontiranja želim reći da ne moraju ići u Afriku ili neke daleke svjetove. Za početak je dovoljno osvrnuti se oko sebe, kupiti nekom pecivo na uglu ulice, pomoći u nečemu banalnome, a onda će spontano doći i veće volontiranje u udrugama.

Poruka budućem volonteru: kroz volontiranje shvatiš da si ti taj koji će danas nekome pomoći i da je možda tvoj osmijeh jedini osmijeh koji će netko dobiti. Kroz volontiranje odbaciš masku koju nosiš pred svijetom i uviđaš svoju i tuđu ljepotu, više ne mrziš i učiš ljubiti. Ako nisi, volontiraj, dobit ćeš više nego što daš! :) □

STEM stipendija – iznenađenje i nagrada za vrijedan rad

✍ **Ela Canjuga**, studentica fizioterapije

Na mrežnim stranicama <https://stemstipendije.mzo.hr> objavljeni su rezultati natječaja za stipendije u STEM područjima znanosti. Među dobitnicima ove vrijedne stipendije nalazi se i 56 studenata Zdravstvenog veleučilišta. Među njima je i Filip Cvek, redoviti student treće godine studija fizioterapije iz Koprivnice, koji je od prvog dana pokazao velik interes za područje fizioterapije, što je vidljivo i u njegovu uspjehu i angažmanu na fakultetu. Naime, osim osnovnih studentskih obveza koje savjesno obavlja, Filip je demonstrator na Katedri za anatomiju i fiziologiju već dvije godine, u sklopu koje ove godine provodi istraživanje na temu: „Uspješnosti učenja anatomije i fiziologije na Zdravstvenom veleučilištu“. Filip je dobitnik STEM stipendije koja se dodjeljuje studentima s područja biotehnike, tehnike, biomedicine, prirodnih znanosti i informatike. STEM stipendije dodjeljuje Ministarstvo znanosti i obrazovanja studentima u prioritetnim područjima (STEM) u okviru Operativnog programa Učinkoviti ljudski potencijali 2014. – 2020. (85 % sufinanciranjem iz Europske unije, a 15 % iz državnog proračuna Republike Hrvatske). Zbog dominacije osoba s diplomom iz društvenih područja kroz Operativni program Učinkoviti ljudski potencijali 2014. – 2020. studenti se usmjeravaju na studijske programe koji imaju najveću perspektivu generiranja ekonomskog rasta u Hrvatskoj uz poticanje strukturnog usklađivanja obrazovanja i kvalifikacija s potrebama tržišta rada i zapošljavanje diplomanada. Cilj je dodjele ovih stipendija poticanje povećanja dostupnosti visokog obrazovanja i unaprjeđenje socijalne dimenzije visokog obrazovanja te povećanje završnosti u visokom obrazovanju.

U osvrtu na dobivenu stipendiju Filip Cvek student 3. godine fizioterapije navodi: „Za STEM stipendiju saznao sam preko kolega na fakultetu i preko studentskih portala na Facebooku, a prijavio sam se iz financijskih razloga, kako bih novac uložio u daljnju edukaciju. Kriteriji za prijavu bili su broj ECTS bodova, prosjek ocjena i položena državna matura iz matematike. Naravno da sam se nadao ovoj stipendiji, ali me ipak iznenadila budućići da ima puno kolega koji su isto tako zaslužili dobiti stipendiju“, ističe Filip Cvek. □

„Evo teta pričalica!”

Projekt „Pripovjedač/pripovjedačica priča za laku noć” koji je 2009. godine pokrenula udruga Smiješak za sve donio je mnogo radosti malim pacijentima u bolnicama, ali i volonterima („tetama i stričekima pričalicama”) koji ih posjećuju na odjelima i čitaju priče. Od 2014. godine volonteri udruge počeli su svoj projekt pričanja priča djeci u Dječjoj bolnici Srebrnjak, od 2015. godine i na dječjem odjelu KB-a Sestre milosrdnice. Nadalje, od 2017. godine proširili su svoje djelovanje na odjel pedijatrije KBC-a Rebro te odjel onkologije i malignih bolesti KBC-a Rebro dok u 2018. godini planiraju obuhvatiti i dječji odjel Instituta za tumore. „Tete i strički pričalice” različitih su profesija, različite dobi, od 16 do 75 godina. U predvečerje dolaze na odjele i prije spavanja čitaju djeci priče. Djeca se vesele dolasku „teta i stričeka pričalica” koji kroz čitanje priča djeluju smirujuće i terapijski te malim pacijentima skraćuju duge bolničke dane. Među volonterima koji u svojim ruksacima donose priče nalaze se i tri studentice Zdravstvenog veleučilišta sa studija sestrinstva, Iva Supan, Rebecca Sekur i Ana Drežnjak, koje govore o svojim iskustvima.

„Mjesto na kojem punim baterije!”

„Budi promjena koju želiš vidjeti u svijetu”, poznata je rečenica koju je izrekao Mahatma Gandhi. Ova je izreka ono što me definira, zato sam tu gdje jesam zato i volontiram. Moja ljubav prema volonterstvu počela je još u srednjoj školi i još uvijek traje i sve više i više raste, a s njom i ja rastem kao čovjek. U Zagrebu sam volontirala i u Krugovima sa starijima i nemoćnima, a trenutačno sam teta pričalica. Jako malo dam, tek nekoliko sati kroz mjesec dana čitanja priča u dobrom društvu malih ljudi, a dobijem tako puno. Nema ništa ljepše i iskrenije od jednog dječjeg osmijeha, sretnog pogleda, dodira, zagrljaja. To je ono što puni moje baterije i zašto sam i dalje tu. Čast mi je biti jedna od teta pričalica i zajedno s ostalima mijenjajući sebe mijenjati svijet. Doći na odjel i čuti: „Evo teta pričalica” ili „Tete pričalice, hoćete li doći i k nama?” budi u meni ono malo djeteta što još uvijek negdje čuči i jedva čeka da prolista knjige i slikovnice koje nestrpljivo čekaju negdje u ruksaku. Svima koji ne volontiraju toplo preporučujem da krenu i upoznaju taj divan svijet jer ono što daš maleno je naspram onog što dobiješ.

Iva Supan

„Najbolja odluka!”

Dobro je činiti dobro! Oduvijek znam za ovu poslovicu, ali nikada o njoj nisam razmišljala. Kada su nam na predavanje stigle tete pričalice, znala sam da je to prava stvar za mene! Druženje s djecom ionako mi je najdraži način provođenja vremena. Boravak u bolnici nije mi stran, znam ponešto o komunikaciji s hospitaliziranim mališanima, dakle nema razloga da i svoje slobodno vrijeme ne provedem s njima. Odluka za volontiranje u udruzi Smiješak za sve najbolja je odluka koju sam mogla donijeti za sebe. U ovom kratkom razdoblju upoznala sam pregršt divnih, nasmijanih ljudi. Razveselila sam djecu, koja su s druge strane obogatila mene na način na koji nijedna novčanica nikada neće uspjati.

Rebecca Sekur

„Vrijeme samo proleti!”

„Kada izađete iz svoje *comfort zone*, vidjet ćete da tu ima još puno toga”, tim me riječima Marijana Jergović, predsjednica udruge Smiješak za sve, potaknula da se zamislim i pitam samu sebe: „Zašto ne? Voliš djecu, voliš se družiti s njima, bolnica ti je vrlo poznato okruženje, zašto ne?” Nakon toga sam se jednostavno morala prijaviti i postati teta pričalica. Tako su počela moja prva iskustva, prvo s drugim volonterima na edukacijama koje su uvijek pune pozitivne energije i osmijeha, a zatim i u bolnici. Ulaziš na odjel, imaš savršenu ideju kako će večer izgledati, ali nikad nije tako jer svako je dijete potpuno različito i prema svakom je djetetu pristup drugačiji i svako zahtijeva drugačiji način rada. Zadnje iskustvo koje sam imala bila je djevojčica koja je željela da joj pročitam sve slikovnice koje sam imala dok je ona veselo komentirala, ispitivala me o priči i pričala svoje primjere povezane s određenom temom. Vrijeme uvijek proleti, djeca su zaista odlično društvo. Bez predrasuda, zahvalni i jednostavno predivni. □

Ana Drežnjak

Studenti i profesori u zajedničkom usavršavanju

 Iva Marinović

Prije mnogo godina engleski filozof Francis Bacon rekao je: „Znanje je moć.” I zaista, znanje je ono što vodi prema budućnosti. Iako postoji cjeloživotno učenje, veliki dio znanja i vještina stječe se tijekom studiranja. Zbog toga su studenti sestrinstva pozvani da tijekom svojeg školovanja nauče i steknu što veći opseg znanja koje će za nekoliko godina primjenjivati u vlastitom radu. Studenti sestrinstva dobro poznaju pojmove „učenje” i „znanje”. Nadahnuće za stjecanje novih znanja i vještina osim na nastavi pronalaze i na raznim stručnim skupovima, kongresima, tečajevima i slično.

Dana 11. studenoga 2017. studenti Zdravstvenog veleučilišta sudjelovali su na Danu sestrinstva i fizioterapije Kongresa Futur Z u Opatiji. Nadalje, Zdravstveno veleučilište organiziralo je 1. Masterclass tečaj usavršavanja za zdravstvene djelatnike. Tečaj stručnog usavršavanja održan je 28. rujna i 12. listopada 2017. Studenti sestrinstva pokazali su interes za sudjelovanje na navedenim događajima. U nastavku slijede iskustva studenata sestrinstva.

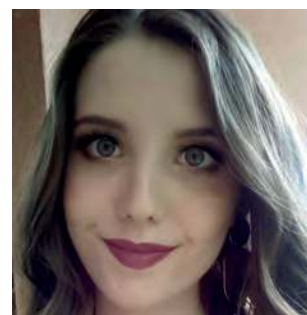
DANIJEL MIJATOVIĆ (studij sestrinstva, treća godina) – Sudjelovanje na Kongresu Futur Z za mene kao studenta bilo je jedno vrlo poučno i korisno iskustvo. Svidio mi se način na koji je sam kongres organiziran, gdje su dosadašnja cjelodnevna predavanja zamijenjena izlaganjima i raspravama u obliku okruglih stolova. Na taj su način same teme i interakcija s publikom došle do izražaja, a kongres je učinjen daleko zanimljivijim. Također, odabrane su aktualne teme te se moglo čuti dosta zanimljivih činjenica o problemima koji sve više zahvaćaju našu struku.

VALENTINA HORVAT (studij sestrinstva, treća godina) – 1. Masterclass tečaj „Leadership u zdravstvu” održan je na Zdravstvenom veleučilištu te bi mi stvarno bilo žao da sam to propustila. Bilo je vrlo zanimljivo slušati predavanja iz područja zdravstva, a osobito me se dojmilo predavanje dr. Filipčiča o motivaciji i samomotivaciji. Smatram da je veoma važno za nas studente pronaći način kako nas motivirati da učimo s razumijevanjem za budućnost – život, a ne samo za ispite. Cijeli je tečaj bio odlično organiziran i iz svakog se područja moglo čuti mnogo novih otkrivenih stvari te kako zapravo medicina napreduje.

LEA LESAR (studij sestrinstva, treća godina) – Tečaj „Leadership u zdravstvu” preporučila bih svim zdravstvenim djelatnicima i studentima koji žele unaprijediti svoje vještine komuniciranja, vođenja tima i rješavanja svakodnevnih problema u procesu rada. Program tečaja bio je odlično koncipiran i dinamičan. Tome je pridonio odabir predavača različitih profesija: od medicinskih sestara, predstavnika farmaceutske industrije do novinara i drugih. Svi su predavači redom dali izvrstan uvid u tehnike vođenja, najčešće propuste u sustavu zdravstva i greške u komunikaciji na svim razinama te ponudili primjenjiva rješenja. Neki od predavača ponudili su i preporuke literature za daljnje neformalno obrazovanje u vidu tema obrađenih na tečaju, što mi se iznimno svidjelo. Na tečaj se odazvao velik broj zdravstvenih djelatnika te smatram da je svrha tečaja u potpunosti ispunjena – provedba edukacije uz multidisciplinarni pristup i motivaciju djelatnika ili onih koji će to tek postati na primjenu stečenih znanja na svojim radnim mjestima. □

Simulator za starije osobe

Starenje kao nezaobilazan fiziološki životni proces donosi promjene na svim organskim sustavima koje se ovisno o opsežnosti degenerativnih promjena i prisutnih tegoba reflektiraju na aktivnosti svakodnevnog života. Iako starost nije bolest, stare osobe često trebaju dodatnu pomoć i podršku. Podaci o demografskim promjenama u svijetu pokazuju da se u posljednjih desetak godina broj osoba iznad 95 godina udvostručio. U Hrvatskoj prema popisu stanovništva 2011. godine broj starijih od 65 godina obuhvaćao je 17,7 % stanovništva, a procjene su da će do 2025. u Hrvatskoj udio ljudi starijih od 65 godina dosegnuti oko 27 %.

Sve to zahtijeva da se društvo, a posebno zdravstvena i socijalna skrb, pripremi na pružanje djelotvorne skrbi za starije osobe u cilju ostvarivanja bolje kvalitete života. Posebno područje skrbi za starije osobe predstavlja sestrinska skrb koja obuhvaća skrb o starijim

osobama u različitim područjima i na različitim razinama zdravstvene zaštite.

Da bi zdravstvena njega starijih osoba bila učinkovita, prioritet je senzibilizirati mlade ljude i stvoriti empatiju prema potrebama starih osoba.

Shvatiti kako je biti u „tuđoj koži” nije jednostavno jer najsnažnije je iskustvo „iskustvo vlastite kože”. Iz tog razloga svjetski su stručnjaci konstruirali simulator za starije osobe – jedinstveni simulacijski set koji studentima omogućava imerzivno iskustvo najčešćih tjelesnih promjena u starosti.

Zdravstveno veleučilište među prvim je ustanovama u Republici Hrvatskoj koje su u redovito obrazovanje medicinskih sestara i tehničara od tekuće akademske godine integrirale simulator starije osobe. Tako su u sklopu nastave kolegija Zdravstvena njega starijih osoba studenti treće godine studija sestrinstva imali priliku iz prve ruke iskusiti poteškoće u smislu tjelesnih promjena s kojima se suočavaju pacijenti starije životne dobi. Simulacijsko odijelo ograničava uspravnu posturu, pokretljivost zglobova ruku i nogu, otežava pokretljivost ekstremiteta, narušava kvalitetu senzorne percepcije kroz suženje vidnog polja, oštine vida, otežanog sluha i dodira, čime studente senzibilizira za teškoće s kojima se starije osobe svakodnevno suočavaju.

Nabava navedenoga simulacijskog seta važan je datak simulacijskoj opremi Zdravstvenog veleučilišta te će uz najsuvremenije simulacijske alate poput uređaja Laerdal SimPad, bežično upravljani simulatora Nursing Anne, bežičnih reanimacijskih simulatora Resusci Anne QCPR i Resusci Baby te vježbovnih kabine- ta opremljenih uređajima iPad svakako biti još jedan važan iskorak unaprjeđenju kvalitete, dinamičnosti i interaktivnosti nastave.

Reakcije studenata iznimno su pozitivne, a uporaba sličnih iskustvenih simulatora svakako omogućava studentima lakšu identifikaciju s teškoćama koje se kroz nastavne sadržaje pobliže obrađuju. □

Bogatstvo razmjene iskustava – iskustva iz stručne prakse Erasmus+

Dinko Potrata, bacc. radiol. techn.

Nakon tri godine studiranja radiološke tehnologije na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, odslušanih svih kolegija i položenih svih ispita, odlučio sam se prijaviti na stručnu praksu programa Erasmus+. Sama želja i odlazak u novu, za mene neistraženu državu, koja će mi biti dom sljedećih šest mjeseci, izlazak iz „comfort zone”, učenje novoga ➔

stranog jezika i upoznavanje svoje struke u jednoj od zemalja Europske unije i moj avanturistički duh bili su dovoljni razlozi za samu prijavu.

Sam proces prijave vrlo je jednostavan, a možda je najveći posao u samoj prijavi traženje poslodavca. Moja je odluka vrlo brzo donesena; zemlja u kojoj ću odraditi svoju stručnu praksu programa Erasmus+ jest Njemačka. Nakon nekoliko dana slanja e-mailova, motivacijskih pisama i razgovora, negativnih i pozitivnih odgovora na moje upite, napokon sam pronašao ustanovu koja je nudila najbolje mogućnosti prakse. Riječ je o jednoj javnoj bolnici koja broji više od 1200 zaposlenih medicinskih stručnjaka, a nalazi se u za Njemačku manjem gradu, veličine dva Splita, u pokrajini Sjeverna Rajna – Vestfalija. Ubrzo nakon službenih rezultata natječaja Erasmus+ obranio sam svoj završni rad i stekao akademsku titulu prvostupnika radiološke tehnologije (bacc. radiol. techn.). Svega nekoliko dana nakon obrane završnog rada već sam se nalazio u avionu za Düsseldorf.

Odmah po dolasku u Njemačku upoznao sam se s kolektivom na Odjelu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju. Smatram da sam se već nakon nekoliko dana vrlo brzo i dobro snašao. Ključan je razlog za to savršeno organizirana bolnica i odličan kolektiv koji me od prvog dana prihvatio bez ikakvog podcjenjivanja znanja ili iskustva.

Suradnja odjela na kojem sam radio i drugih bolničkih odjela kao što je kirurgija, interna medicina, traumatologija, urologija i sl. vrlo je ključna i smatram da je također odlično organizirana. Već nakon svega nekoliko sati provedenih na poslu shvatio sam da ondje radi odličan tim medicinskih stručnjaka koji se prema meni odnose kao prijatelji, a tek onda kao kolege. Vrlo su empatični i uvijek spremni pomoći u bilo kojem trenutku.

Smatram da mi je studij na Zdravstvenom veleučilištu omogućio odlično znanje i vještine koje sam u praksi pokazivao u svojoj bolnici. Razlika između studija u Hrvatskoj i Njemačkoj dosta je velika, ali isto tako postoji dosta sličnosti. Razlog je tomu drugačiji obrazovni sustav u Njemačkoj. Prije svega, u Hrvatskoj je to studij u trajanju od tri godine, a u Njemačkog takozvani *Ausbildung*, odnosno nešto između srednje škole i studija. Nakon završene tri godine školovanja Nijemci polažu ispit i njihova je titula MTRA (medicinsko-tehnološko-radiološki asistent). Važna je razlika i u samoj stručnoj praksi i kliničkim vježbama. Za vrijeme studija, nakon završene druge i treće godine, morao sam odraditi dva odnosno tri tjedna stručne prakse. U Njemačkog je to drugačije organizirano; kroz sve tri godine školovanja tri se dana tjedno održavaju preda-

vanja i slušanje kolegija, a dva se dana tjedno pohađa stručna praksa u trajanju od osam sati.

Ono su u čemu se Njemačka dodatno ističe vrhunski i relativno novi rendgenski uređaji i oprema. Na Odjelu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju nalaze se klasični rendgenski uređaji, uređaji za mamografiju, mobilni rendgenski uređaji za Odjel intenzivne njege, MRT, CT, DSA i PET-CT. Odjel za dijagnostičku i intervenciju radiologiju najbliže surađuje s Odjelom za nuklearnu medicinu.

U ovih šest mjeseci prakse programa Erasmus+ najviše vremena proveo sam radeći na rendgenskim uređajima, gdje 50 % pacijenata čine pacijenti s Odjela ortopedije, kirurgije i traumatologije zbog toga što je bolnica u kojoj sam radio centar za traumatologiju na tom području. Uz rendgenske pretrage, vrlo sam često bio zadužen i za JIL, IMC, sobu za buđenje nakon operacija. Također, vrlo se često radiološka pretraga zdjelice i toraksa radi i u hitnoj kirurškoj ambulanti u koju dolaze pacijenti nakon teških povreda (padovi, prometne i druge nesreće). Određeni period svoje prakse proveo sam na intervencijskoj radiologiji. Ondje sam mnogo naučio i vidio veliki broj pretraga i manjih kirurških zahvata uz pomoć i detaljno objašnjenje kolega, a isto tako i liječnika specijalista radiologije. Na kraju sam prebačen na kompjuteriziranu tomografiju (CT). Smatram da je CT najstresnije radno mjesto jer je tamo velik broj pacijenata, a organizacija je dosta kompleksna, uzimajući u obzir da je mnogo ljudi naručeno na CT uz kontrastno sredstvo koje se može davati venski, rektalno ili oralno. Također, svakodnevno na CT dolazi četiri do pet pacijenata s politraumama, kod kojih se obavljaju razni moduli na CT-u (Politrauma Modul A – glava i vratna kralježnica; Politrauma Modul B – prsna i lumbalna kralježnica uz pluća, abdomen i zdjelicu; Politrauma Modul C – moduli A i B). Bez obzira na to što je svakodnevno 30 do 40 pacijenata naručeno na CT, a uz to se radi četiri do pet hitnih CT-a, sve je vrlo dobro organizirano.

Nakon tri godine studija, položenih ispita, kolokvija, diplome i rada u visokorangiranoj bolnici u vodećoj zemlji Europske unije smatram da je to sve za mene odlično iskustvo koje je promijenilo moj pogled na struku. Mobilnost u sklopu programa Erasmus+ omogućila mi je sve navedeno, ali i stjecanje mnogo novih prijatelja, putovanja, upoznavanje drugih kultura ljudi i njihova pogleda na svijet. Iskustvo programa Erasmus+ preporučio bih svakome zbog rada u novoj okolini te stjecanja novih iskustva i znanja. Također, istaknuo bih da je to iskustvo prakse korisno u životopisu jer može donijeti prednost pri zapošljavanju ili čak bolji posao. □

Kako radni terapeut pomaže osobama s generalnim anksioznim poremećajem?

✍ Dubravka Šimunović

Briga za mentalno zdravlje pojedinca iz dana u dan dobiva novo značenje. Naime, prema svim pokazateljima, broj bolesnika s mentalnim poteškoćama povećava se u svim dobnim skupinama. Radnoterapijska profesija zasigurno može dati znakovit doprinos u liječenju i rehabilitaciji osoba s mentalnim poteškoćama. Kako bismo bolje upoznali djelokrug rada radnog terapeuta, ponekad je poželjno i nužno dati uvid u osnovne smjernice profesionalnog djelovanja.

Što je generalni anksiozni poremećaj?

Većina stručnjaka složila bi se da je riječ o dugoročnom stanju osjećaja tjeskobe koji se odnosi na različite situacije. Prema Smjernicama NICE-a (2011)¹, glavno značenje za postavljanje dijagnoze predstavlja pretjerana zabrinutost i napetost koja može rezultirati psihološkim simptomima kao što je nemir, poteškoće s koncentracijom uz prisutnost fizičkih simptoma – vrtoglavica, ubrzani puls (NHS Choices 2016)², što može uvelike narušiti kvalitetu svakodnevnog života pojedinca.

Upućivanje radnom terapeutu

Inicijalna procjena osobe u koje je dijagnosticiran generalni anksiozni poremećaj iziskuje prikupljanje podataka (informacija), koje radni terapeut provodi kroz intervju – najčešće se primjenjuje ljestvica OCAIRS (Forsyth i sur. 2005)³ kako bi stekao uvid u utjecaj generalnoga anksioznog poremećaja na svakodnevni život pojedinca. Važno je napomenuti kako većina radnih terapeuta temelji procjenu na MOHO-u⁴ (OSA⁵, Baron i sur. 2006) u cilju cjelovitog uvida u daljnje perspektive osobe. Jedno od područja interesa radnog terapeuta odnosi se na uvid u utjecaj anksioznosti na svakodnevne aktivnosti pojedinca (samozbrinjavanje, produktivnost, slobodno vrijeme). Na osnovu prikupljenih informacija i relevantnih saznanja radni terapeut u suradnji s osobom izrađuje plan radnoterapijske intervencije, koji se temelji na zajedničkom postavljanju ciljeva. Ciljevi koji se postavljaju utemeljeni su na smjernicama NICE-a (2011). Temeljno je načelo poštivanje okvira SMART⁶, radni

terapeut zagovara jasnoću, mjerljivost, dostupnost, realnost i pravodobnost u radnoterapijskoj intervenciji.

Analiza aktivnosti – metoda procjene i intervencije u radnoj terapiji

Analiza aktivnosti za radnog terapeuta ima krucijalno značenje, s pomoću analize aktivnosti procjenjuje poteškoće i provodi intervenciju. Aktivnosti koje su za bolesnika od iznimne važnosti iako izazivaju stanje pojačane anksioznosti za radnog su terapeuta izazov i zadaća. Kompenzacija ili remedijacija aktivnosti jedno su od mogućih rješenja kojima se pokušava pomoći bolesniku da stekne uvijete za izvođenje tih aktivnosti.

Edukativni pristup u radnoterapijskoj intervenciji

Važno mjesto zauzima proces podučavanja bolesnika. Edukativni pristup provodi se u skladu s utemeljenim znanjima i vještinama koje omogućavaju pojedincu uvid u osobne mogućnosti, kao i ograničenja koje nosi osnovna bolest. Istraživanja koja su provedena ukazuju na važnost kontinuiranog podučavanja bolesnika u vezi s izvođenjem aktivnosti svakodnevnog života. Prema Eatonu (2002)⁷, pojedinci koji razumiju svoje stanje i pri tome svladaju tehnike upravljanja anksioznošću imaju uvijete za stvaranje pozitivne platforme za izvođenje svakodnevnih životnih sadržaja.

Komplementarno suportivne tehnike

Kreativne tehnike u radnoj terapiji zauzimaju znakovito mjesto tijekom izvođenja radnoterapijske intervencije. Edukacija bolesnika o tehnikama disanja preduvjet je za izvođenje progresivne mišićne relaksacije. Prema Štrkalj Ivezić i Vuković (2007)⁸, kontrola simptoma anksioznog poremećaja može se postići vizualizacijom, izlaganjem fobičnim strahovima, primjenom tehnike prebacivanja pažnje i mentalnim igrama. Kreativne tehnike u kojima se upotrebljavaju glazba, pokret, likovnost i naracija mogu uvelike pridonijeti procesu liječenja bolesnika s generalnim anksioznim poremećajem. Recentna međunarodna istraživanja potvrđuju učinkovitost kreativnih tehnika u povećanju psihosocijalnih vještina osoba oboljelih od generalnoga anksioznog poremećaja. Holističko sagledavanje potreba bolesnika kroz „pristup usmjeren na pojedinca” jedna je od preporuka novijeg pristupa u liječenju psihijatrijskih poremećaja, što radnoterapijska struka zagovara i provodi u skrbi za bolesnike s oštećenjem mentalnog zdravlja. □

1 The National Institute for Health and Care Excellence (NICE)

2 The National Health Service (NHS)

3 The Occupational Circumstances Assessment Interview and Rating Scale (OCAIRS)

4 The Model of Human Occupation

5 The Occupational Self Assessment (OSA)

6 Perlin, J. B., Baker, D. B., Brailer, D. J., Fridma, D. B., Frisse, M. E., Halamka, J. D., Levi, J., Mandl, K. D., Marchibroda, J. M., Platt, R., Tang, P. C. (2016). Information Technology Interoperability and Use for Better

Care and Evidence. Vital Directions for Health and Health Care Series. Discussion Paper, National Academy of Medicine, Washington. Eaton, P. (2002). Psychoeducation in Acute Mental Health Settings: Is There a Role for Occupational Therapists? *British Journal of Occupational Therapy*, Vol. 65, 7, 321–326.

8 Štrkalj Ivezić, S., Vuković, A. (2007). Nemedikamentozno liječenje anksioznih poremećaja. *Medix*, 71, 88–93.

Hodom, pjesmom, plesom i ping-pongom protiv Parkinsona u zagrebačkom Maksimiru

U subotu 30. rujna 2017. održana je petu godinu zaredom međunarodna akcija „Pokretom protiv Parkinsona”. Ove godine akcija Pokretom protiv Parkinsona (3P) prerasla je u 6P odnosno „Pokretom, pjesmom, plesom i ping-pongom protiv Parkinsona”. Cilj je ove akcije podizanje razine javne svijesti o Parkinsonovoj bolesti koja ima progresivan tijek i od koje u Hrvatskoj boluje Hrvatskoj više od 14 000 građana. Predstavnici Udruga „Parkinson i mi” i njihovi suradnici demonstrirali su građanima vježbe za oboljele od Parkinsonove bolesti, a članovi Hrvatskog stolnoteniskog saveza pokazali su korisnost ping-ponga za bolju pokretljivost. Za borbu protiv Parkinsonove bolesti od posebne su važnosti kretanje i aktivan život pa je zbog toga u parku Maksimir održan simbolični hod „putem nade” na kojem su sudjelovali i studenti Zdravstvenog veleučilišta i njihovi profesori. □

Podrška Udruzi oboljelih od raka debelog crijeva

Studenti i profesori Zdravstvenog veleučilišta podržali su akciju javnozdravstvene kampanje kojom je obilježen Svjetski dan osoba sa stomom. Kampanja se održavala 14. listopada 2017. na Europskom trgu u Zagrebu. Organizator je ove akcije Udruga oboljelih od raka debelog crijeva, članica Hrvatske lige protiv raka – Cro-Ilco, zajedno s Hrvatskim zavodom za javno zdravstvo. Udruga svojim djelovanjem želi ukazati na važnost prevencije i provođenja Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka debelog crijeva i života sa stomom. Studenti i profesori Zdravstvenog veleučilišta posjetili su informativni štand društava Cro-Ilco, gdje su iz iskustava samih oboljelih saznali s kakvim se problemima susreću noseći stomu te kako su se njihove životne navike i rutine promijenile u odnosu na period prije otkrića bolesti.

Uz prigodne promotivne materijale članovi Udruge na poseban su način privukli pozornost posjetitelja Europskog trga, informirali ih o važnosti rane prevencije te pružili mogućnost praktičnog iskustva postavljanja stome na modelu. □

Dan ružičaste vrpce

Osamnaestu godinu zaredom Udruga Europa Donna Hrvatska organizirala je 7. listopada na Trgu Petra Preradovića prigodan program obilježavanja Dana ružičaste vrpce. Ovo je akcija koju je u Americi prije dvadeset i pet godina pokrenula neprofitna, humanitarna udruga za borbu protiv raka dojke, nazvana po svojem simbolu – ružičastoj vrpci. U ovaj se projekt tijekom godina uključilo više od 30 zemalja svijeta. Zajednički je cilj akcije upozoriti na važnost ranog otkrivanja raka dojke koja je vodeći uzrok smrtnosti od malignih bolesti kod žena. U Hrvatskoj se ova akcija održava prve subote u listopadu. Ove godine tema kampanje bila je „Rak dojke ne bira spol“.

Uz žene, želi se osvijestiti i muškarce o važnosti prevencije i brige o vlastitom zdravlju. U sklopu humanitarne kampanje „Darujmo ružičasti život“, uz brojne aktivnosti i susrete, prikupljao se novac za kupnju aparata za intraoperativno zračenje. Profesori i studenti Zdravstvenog veleučilišta i ove su godine, kao i prethodnih, sudjelovali u obilježavanju Dana ružičaste vrpce. □

Zdravstveno veleučilište – partner programa D.E.P.Ra.

U cilju obilježavanja Međunarodnog dana depresije 1. listopada, u organizaciji Zdravstvenog veleučilišta kao partnera programa D.E.P.Ra., 30. rujna 2017. održano je predavanje studentima Zdravstvenog veleučilišta. Predavanje je održala prim. dr. sc. Sanja Martić Biočina. Program „Depresija: efikasna prevencija i razumijevanje – D.E.P.Ra.“ financira je Ministarstvo zdravstva RH. Namijenjen je edukaciji i podizanju svijesti o problemu depresije, koja je među najraširenijim bolestima današnjice, te smanjenju stigme i diskriminacije osoba s depresijom u javnosti, kod poslodavaca i u mladoj populaciji u gradu Splitu i okolici, otoku Braču (Splitsko-dalmatinska županija) te gradu Zagrebu. Nositelj je programa Udruga Zdravi grad, a partneri su općina Postira i Zdravstveno Veleučilište iz Zagreba.

Program D.E.P.Ra. u svojim programskim aktivnostima provodi i analizu stanja u području depresije u Republici Hrvatskoj te objavljuje prijevod priručnika udruženja European Depression Association (EDA) Kako razumjeti depresiju. Provedba programa uključuje i rad volontera, koji će sudjelovati i pomagati u provedbi edukacija, radionica te organizaciji promotivnih aktivnosti. „Nemoj ostati zatvoren u svojoj tuži ... sjeti se da se protiv depresije može boriti i pobijediti“ – jedna je od glavnih poruka priručnika udruženja EDA – The European Depression Association (poveznica; <http://eddas.eu/>) pod nazivom Throwing light on a dark problem, koji je na hrvatski jezik preveo suradnik na projektu „Depresija: efikasna prevencija i razumijevanje – D.E.P.Ra.“, prof. dr. Ivan Urlić. Priručnik na pristupačan način objašnjava simptome i terapijske mogućnosti kod bipolarnog poremećaja i depresije. □

Svjetlost žrtve poginulih i nestalih hrvatskih branitelja

 Jadranka Pavić

Domovinski rat ostavio je brojne rane koje će se još generacijama prenositi na potomke stradalnika. Iskustvo straha, logora, ranjavanja, gubitka suboraca, doma, obitelji... a nadasve ogorčenost zbog stanja u društvu u kojem žive predmet je brojnih rasprava među onima koji su preživjeli iskustvo rata. Nadasve, razlog je ogorčenosti često medijsko „bombardiranje” i omalovažavanje vrijednosti Domovinskog rata. To je posebno pogubno zbog generacija mladih ljudi koji odrastaju uz medije iz kojih se često nazire omalovažavanje hrvatskih branitelja, a tijekom osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja pružaju im se vrlo skromna znanja o Domovinskom ratu. Taj ponos koji treba gajiti u mladim generacijama često zasjenjuju polemike i govor mržnje na društvenim mrežama koji izazivaju polarizaciju ili pak ravnodušnost prema temeljima domovine u kojoj odrastaju. A Tin Ujević u svojoj je pjesmi *Igračka vjetrova* kazao: „Za život nije za pokoj nije cvijet što nema korijena!” I bilo kud da život čovjeka odnese, njegovi korijeni uvijek su tamo gdje je izniknuo. To je dio identiteta koji ga određuje, koji treba poštivati. Iz tog je razloga o prošlosti važno govoriti, ne s ogorčenošću, već s argumentima i svjedočenjima koja osvjetljavaju istinu, a time i otvaraju prostor djelovanja u društvu za pozitivne promjene.

Životne priče o djeci nestalih i poginulih branitelja

Među brojnim stradalnicima Domovinskog rata nalaze se i djeca poginulih i nestalih hrvatskih branitelja kojih je u Hrvatskoj oko 7500. Njihove su životne priče različite od njihovih vršnjaka jer su odrastali bez očeva, neki i bez majke, često neshvaćeni od svoje okoline. Supruga nestaloga hrvatskog branitelja Ružica

Zaobornij prisjećajući se iščekivanja svojeg supruga navodi: „Jednom smo došli na razmjenu zarobljenika na kojoj je moja prijateljica dočekala supruga. Oni su imali djevojčicu koja je radosno vikala: „Dolazi moj tata!” Kada je djevojčica potrčala prema svojem ocu, i moja kći Kristina zaletjela se prema njemu i kazala: „Jesi li ti moj tata!?” te se čvrsto primila za njega. Čovjek ju je podigao na ruke zajedno sa svojom kćeri. Oči su mu bile pune suza i rekao joj je: „Nisam, ali bit ću i tvoj tata!” Bilo je to preemotivno. Kristina je stalno čekala oca...” (J. Pavić, „Trebalo je preživjeti sve te godine čežnje”, *Glas Koncila*, srpanj 2014.).

Govoreći o reakcijama svoje kćeri nakon pogibije oca, udovica poginulog branitelja Rozalija Bartolić svjedoči: „Bilo je tu i velikih kriza. Na primjer, poslije pogibije oca Petra se jako promijenila. Jako joj je nedostajao otac. On je nju uvijek kupao i prao joj kosu. Kada sam je ja išla kupati, plakala je, grebla po pločicama i vikala: „Makni se ti! Ti to ne znaš! Hoću svojeg taticu! Vratite mi mojeg taticu!” Budila bi se i zvala ga po noći. Počela je mokriti u krevet. Problem je bio i u tome kako djetetu objasniti pojam smrti. Pokušala sam joj to objasniti kroz vjeru i govorila joj da je tata na nebu s Isusom. Ona ga je tražila na slikama u crkvi kada smo bili na misi. U kući smo imali kalendar sa slikama svetaca, i ona je svaku večer listala kalendar i šutjela. I onda mi je jednom rekla: „Kako to govoriš da je tata s dragim Isusom, a ja ga tražim na slikama i nigdje ga ne mogu naći...” (J. Pavić, „Zar krv njihovih očeva nije dovoljan zalag?” *Glas Koncila*, 18. rujna 2013.)

Ove su priče paradigma brojnih životnih priča poginulih i nestalih hrvatskih branitelja. No danas se mogu čuti i pročitati brojne izjave o lagodnom životu, visokim primanjima i beneficijama djece poginulih i nestalih hrvatskih branitelja. Bez argumenata, paušalnim zaključivanjima nameću se negativni stereotipi i etiketiraju se oni kojima bi društvo trebalo „skinuti kapu”, dok s druge strane postoji „zlatna mladež” čiji su roditelji ili djedovi nakon rata u procesima privatizacija opustošili zemlju i svojim potomcima omogućili lagodan život. □

RAZGOVOR SA
STUDENTICOM SESTRINSTVA
NA ZDRAVSTVENOM
VELEUČILIŠTU JOSIPOM
KUBICA ORAČIĆ – KĆERKOM
POGINULOG HRVATSKOG
BRANITELJA

Životno okruženje utjecalo je na izbor zanimanja

 Jadranka Pavić

Dijete poginulog hrvatskog branitelja, Josipa Kubica Oračić studentica je treće godine studija sestrinstva na Zdravstvenom veleučilištu. Na prvoj godini studija počela je obnašati dužnost tajnice Studentskog zbora Zdravstvenog veleučilišta, a osim toga predstavnica je studenata treće godine studija sestrinstva. U svojem predavljanju Josipa navodi: „Dolazim iz Slavonije, točnije Vinkovaca, i odrasla sam s majkom i starijim bratom. U mom odrastanju najvažniju je ulogu imala moja majka, koja mi je bila i otac i majka u jednom. Rođena sam 16 dana poslije pogibije oca i nikada ga nisam upoznala, rasla sam bez njega, što je možda za mene bilo lakše nego za moju majku i brata koji su do Domovinskoga rata živjeli skladnim, mirnim obiteljskim životom. Majka je uvijek bila uz nas i trudila se da tu prazninu nikada ne osjetimo, brat i ja silno smo joj zahvalni i smatram da nas je smrt oca povezala još i dublje i da još više cijenimo svoju malu zajednicu. Često sam se znala pitati kako bi bilo da je otac tu, bi li situacija doma bila lakša, kako bi se osjećala mama, a kako brat i ja. Jedno je od najtežih pitanja kakav bi moj otac bio poslije rata, jer smo upoznati s time da branitelji često obolijevaju od raznih bolesti, PTSP-a, malignih oboljenja. Mislim da to zanima svu djecu koja su odrasla bez oca“, ističe Josipa. O svojem odrastanju u Vinkovcima navodi: „Kao što sam napomenula ranije, rođena sam i odrasla u Vinkovcima, u gradu kojega zovu vratima Hrvatske. Veliki broj branitelja i braniteljica dolazi baš iz moga grada. Većina mojih prijatelja isto su djeca branitelja, nekima su očevi poginuli, nekima su

invalidi ili čak nestali. Odrastali smo u okolini u kojoj se i dandanas vide posljedice rata, i dalje su nam zgrade uništene i staze neravne. Zapravo, biti dijete branitelja u Vinkovcima je normalna pojava te smo odrastali uz priče o ratu i svakodnevno gledali kako taj isti rat i danas utječe na naše najbliže i međusobno smo se razumijevali i pomagali“, prisjeća se Josipa.

„Novije generacije ne znaju i ne žele znati previše o ratu“

Nadalje, osvrćući se na politiku i odnose prema Domovinskom ratu i braniteljima, Josipa navodi: „Mišljenja o braniteljima mijenjala su se s generacijama. Danas kada nekome kažem da sam dijete poginulog branitelja neki reagiraju s velikim poštovanjem, sućuti i iz istoga se tona uviđa mišljenje te osobe o ratu, braniteljima i nama djeci. Moje je mišljenje da današnje novije generacije ne znaju i ne žele znati previše o ratu jer je to nešto što je bilo davno te se često suprotstavljaju kada dijete branitelja dobije neko pravo ili „privilegiju“. Često branitelje povezuju s određenim pojedincima te smatraju da su svi isti, da su s ratom izvukli deblji kraj. Mišljenje je individualno i ne možemo previše utjecati, ali i mediji tu igraju veliku ulogu

jer uglavnom izvlače dosta negativan kontekst kada je riječ o braniteljima, provlače pitanja o svoti mirovine, o registru branitelja, lažnim invalidima, a gotovo nigdje ne postoje podaci kako neki branitelji žive, od čega žive, koliko ih se razboljelo ili koliko ih je počinilo samoubojstvo, kako je odrastati bez oca ili kako je živjeti s ocem koji je bolestan", naglašava Josipa Kubica Oračić.

Josipa je bila i predsjednica Udruge djece poginulih i nestalih hrvatskih branitelja Domovinskog rata koja je osnovana 2007. godine u Vukovaru u cilju povezivanja djece i međusobnog pomaganja u vezi s ostvarivanjem prava i pomoći. Govoreći o Udruzi ističe: „Udruga postoji kako bi djeca međusobno iznosila svoje probleme, ideje i kako bismo zajedno gradili ljepšu budućnost za sve. Udruga se nalazi u Zagrebu i sva djeca poginulih i nestalih branitelja mogu se besplatno učlaniti i aktivno sudjelovati u njezinu radu. Udruga ima nekoliko podružnica, podružnica moje Vukovarsko-srijemske županije iznimno je velika. Članica je te podružnice „djevojčica u plavom kaputiću“, Željka Jurić Mitrović, koja je simbol rata u Vukovaru, simbol sve djece koja su proživjela strah, bol i tugu odvajajući se iz toplog doma u kojem su živjeli sa svojom obitelji. Ona je osoba koja je nas djecu u neku ruku i povezala jer smo je gledali kao heroinu. Trenutačno je predsjednica Udruge koja se nalazi u Zagrebu Sandra Rapčak, jedna divna djevojka koja je uvijek nasmijana i spremna za bilo kakvu pomoć, što dokazuje da i u tuzi i samoći uvijek treba naći svijetlu točku, zahvaliti očevima na ovome što sada imamo i pokušati stvarati bolju sadašnjost i osigurati sretnu budućnost.” Nadalje, osvrćući se na percepciju društva o djeci poginulih branitelja navodi: „Djeca branitelja često se osjećaju zapostavljeno, smatram to i osobno. Često nas stavljaju u posebni odjeljak koji nitko ne želi otvarati i raditi s nama. U medijima se gotovo nikada ne spominju djeca, čak ni udovice i majke. Ljudi smatraju da nas nema mnogo, da smo svi već odrasli i negdje daleko, no mi smo tu i zaslužujemo da se za nas čuje. Mislim da ljudi ne znaju puno o nama. Ne znaju naša prava, smatraju da su prava znatno veća nego što zaista jesu, mi smo i dalje tabu-tema koju smatraju da je bolje ne spominjati”, navodi Josipa.

Branitelji – uzor ljubavi prema domovini

Životna situacija i okruženje odredili su Josipu u pravcu potrebe pomaganja drugima. Možda je to „zapisano“ u njezinu genskom kodu, međutim odrastanje u okruženju gdje je svakodnevno uočavala brojne potrebe za pomoć drugima, ali i zajedništvo pomaganja koje je bilo posebno naglašeno u sredini u kojoj je odrastala sigurno su imali važnu ulogu. O tome promišlja: „Od osnovne škole željela sam biti medicinska sestra, poslije srednje medicinske škole odlučila sam upisati sestrinstvo. Volim rad s ljudima i želja mi je raditi baš s braniteljima te upisati psihijatrijsko sestrinstvo. Smatram da je moje odrastanje u zajednici u kojoj je velik broj branitelja utjecalo na moje odluke, moju želju za radom s tom populacijom i ostankom u našoj državi.” Josipa smatra da je među njezinim vršnjacima i mlađim generacijama potrebno više govoriti o Domovinskom ratu i poticati ponos na nesebičnost onih koji su je branili, koji nisu ostavili ognjište, već su svojim činom dokazali koliko vole domovinu. O tome govori: „Često promišljam o hrabrosti, ljubavi i snazi osoba koji su bez prevelikog razmišljanja odlučili da su im domovina, obitelj i dom najvažniji i napravili nesebičan pothvat te učinili nešto veliko i vrijedno svakog divljenja i hvale. To je najbolji primjer kako ljubav prema domovini ruši sve pred sobom i kako maleni ljudi s velikom željom i idejom mogu ostvariti nešto tako veliko i važno. Mislim da njihovu hrabrost i volju moramo reflektirati da i danas stvaramo bolju, ljepšu sadašnjost”, zaključuje Josipa Kubica Oračić. ▣

Objavljen prvi broj časopisa Croatian Nursing Journal

U prosincu 2017. objavljen je prvi broj časopisa Croatian Nursing Journal.

Croatian Nursing Journal je recenzirani znanstveno stručni sestrinski časopis koji objavljuje izvorne radove engleskom jeziku s ciljem unaprjeđenja i razmjene znanja i iskustva, te omogućavanja praćenja suvremenih stručnih i istraživačkih trendova u području sestrinstva i drugih zdravstvenih znanosti.

Prvi broj časopisa donosi 9 radova iz područja sestrinstva, koji su u cijelosti dostupni na mrežnoj stranici www.cnj.hr.

Pozivamo Vas da posjetite web stranicu Croatian Nursing Journal-a te da objavljujete radove u Croatian Nursing Journal-u.

Glavna urednica
Dr. sc. Snježana Čukljek

KNJIGE IZDANE U 2017. godini

Poštovani,

Zdravstveno veleučilište organizira **17. Konferenciju medicinskih sestara i tehničara i 3. konferenciju zdravstvenih profesija od 22. do 23. ožujka 2018. u Opatiji** s vodećom temom i nazivom **EDUCATION AND RESEARCH FOR QUALITY HEALTH PRACTICE / OBRAZOVANJE I ISTRAŽIVANJE ZA KVALITETNU ZDRAVSTVENU PRAKSU**.

Vrhunski stručnjaci iiskusni istraživači i praktičari iz različitih područja zdravstva i drugih područja iznijet će nove spoznaje, preporuke, razmišljanja i razmijeniti iskustva sa sudionicima Konferencije.

Istraživanje je preduvjet i pretpostavka unapređenja svih aspekata brige o zdravlju, a efikasnije obrazovanje osigurava brži i kvalitetniji transfer znanja kao i efikasnu primjenu postojećih i novostečenih spoznaja.

Brzina otkrivanja novih činjenica i spoznaja kao i brojnost istraživanja svakodnevno rastu. Samo one društvene zajednice i pojedine društvene skupine koje se mogu aktivno uključiti u te akcelerirane procese bit će u stanju prilagođavati se promjenama i omogućiti najvišu razinu usluga članovima svojih društvenih zajednica. Ovi procesi dobivaju posebno na težini kada je u pitanju zdravlje svih članova društvene zajednice. U aktivnostima koje su usmjerene postizanju kvalitetne zdravstvene prakse poželjno je koristiti sve raspoložive resurse za istraživanje i stjecanje novih znanja kao i za učinkovitiji prijenos tih znanja kroz edukaciju svih zdravstvenih djelatnika.

Konferencija se održava u organizaciji Zdravstvenog veleučilišta uz visoka pokroviteljstva Predsjednice Republike Hrvatske, Ministarstva zdravstva, Grada Zagreba, Ministarstva znanosti i obrazovanja i Hrvatske komore medicinskih sestara.

Program Konferencije uključuje različite sadržaje iz područja istraživanja i obrazovanja ali i pretpostavki

za efikasno povezivanje ovih procesa sa svakodnevnom zdravstvenom praksom.

Sadržaji Konferencije **EDUCATION AND RESEARCH FOR QUALITY HEALTH PRACTICE / OBRAZOVANJE I ISTRAŽIVANJE ZA KVALITETNU ZDRAVSTVENU PRAKSU** razvrstani su u nekoliko cjelina i tema:

- ▶ Istraživanje u zdravstvu i praksa temeljena na dokazima
- ▶ Učinkoviti načini širenja novih istraživačkih spoznaja u 21. stoljeću
- ▶ Karijera i obrazovanje zdravstvenih profesionalaca
- ▶ Modeli obrazovanja zdravstvenih profesionalaca
- ▶ Suvremene tehnologije i mogućnosti učinkovitog obrazovanja
- ▶ Istraživanje i obrazovanje zdravstvenih profesionalaca i sigurnost pacijenata
- ▶ Etički aspekti istraživanja u zdravstvu

Raduje nas Vaš dolazak te mogućnost zajedničkog traženja što boljih pristupa i postupaka u istraživanju i obrazovanju zdravstvenih stručnjaka.

Program će biti objavljen po dovršenom postupku prihvatanja radova.

Organizacijski i stručni odbor konferencije

Krešimir Rotim, Jadranka Pavić i Damir Lučanin

3. Masterclass tečaj usavršavanja za zdravstvene djelatnike „Leadership u zdravstvu“ 22.02.2018.

Sa zadovoljstvom Vas pozivamo na Masterclass tečaj usavršavanja za zdravstvene djelatnike pod nazivom „Leadership u zdravstvu“.

Zdravstveno Veleučilište kao jedna od najstarijih obrazovnih ustanova, sa preko 50 godina iskustva u edukaciji stručnjaka i zdravstvenih profesionalaca u Hrvatskoj, organizira Tečaj stručnog usavršavanja s ciljem pružanja sveobuhvatnog uvida u suvremene trendove leadershipa u zdravstvu.

Temeljni ciljevi i zadaci stručnog usavršavanja

Stjecanje praktičnih vještina i znanja o leadershipu za medicinske sestre, fizioterapeute, radne terapeute, inženjere medicinsko laboratorijske dijagnostike, sanitarne inženjere i radiološke tehnologe primarne, sekundarne i tercijarne zdravstvene zaštite.

Više na <http://tecaj.zvu.hr/masterclass/>